C

164 Majmū'u 's-ṣanā'i'.

(polytechnics).

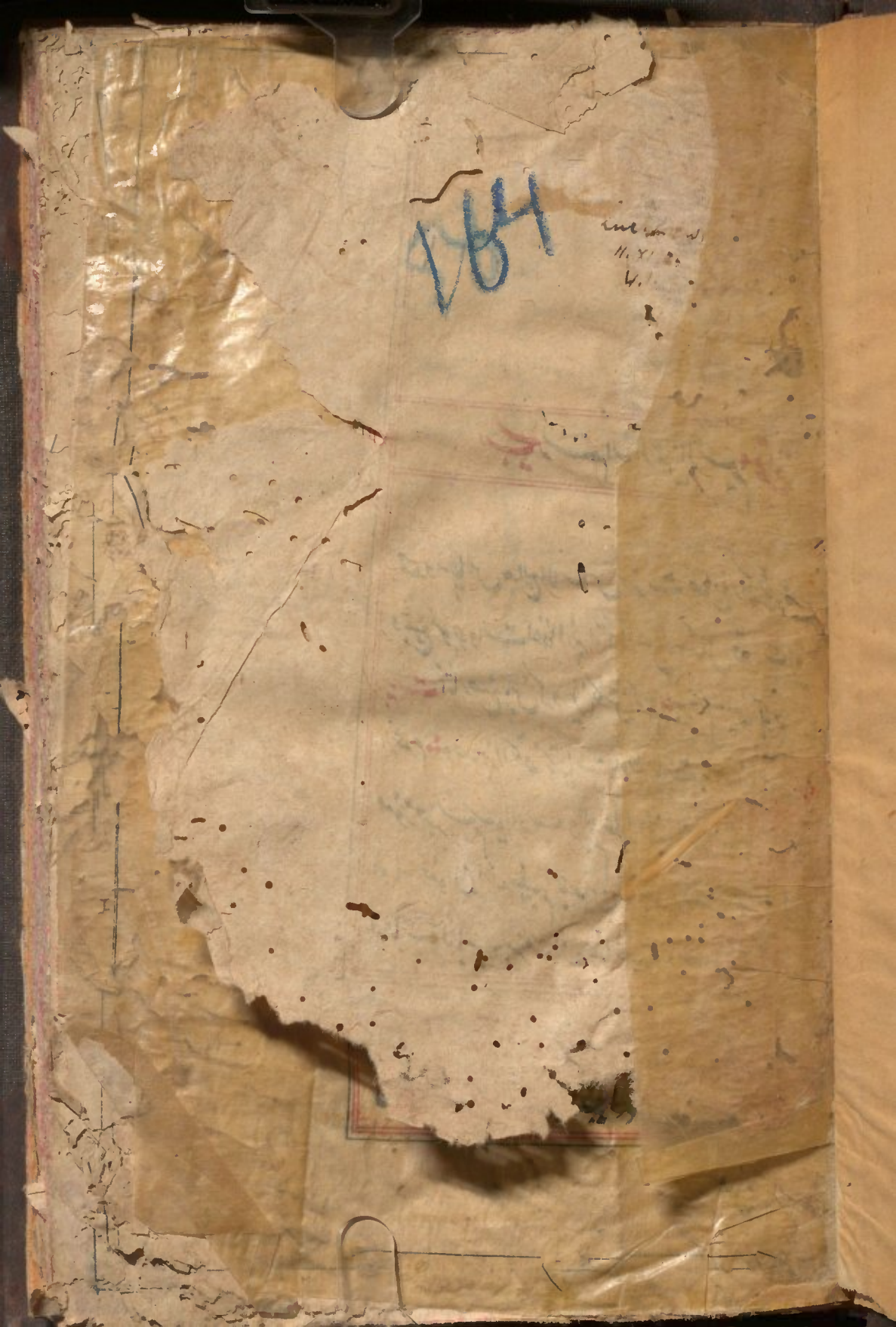

باب بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

حمد و سپاس بديع الاساس حضرت صانع را كه مجموعه وجود
وجميع موجودات لفظا از پرتو آثار صنع و كمال قدرت اوست
بيت آثار صنع بين كه درين گلشن كرم * هر دم لطيفه بوجه دگر
از عدم * و صد هزار تحفه تحيات و طيبات بر روضه مطهر مرشد
منور معنبر نسيم سيد العرب و العجم عليه افضل التحيات بر آل و اصحاب
او باد رضوان الله عليهم اجمعين اما بعد بر خاطر معطر و ضمير منور
ارباب لباب هنرمندان صنايع و وليقتاحيت كه بشناعت

قدرت بازوی هنرمند ساخت اعمال کند کیمیا اثر خاک زر سازند

مثنوی ان اهل دلان که در صناعت دارند همه هنر لطافت

مخفی نماند که در عرصه عالم از هنر لطیف تر صناعتی نیست و شعر

شجره هنرورده دولت است و اهل هنر و معنی نکته لطیف گفته اند

بیت طلب کن هنر مند سعادت بخت هنر روزگار کهن

تازه نو شود تا کاه قطعه چه خوش گفته اند اهل هنر که زین

خوبتر هیچ کمالی نیست هنرمند باید که باشد هنر تر که زین جنس

هر جای بسیار نیست نشنیده و ردن تا بد کاه شاه که او لایق

تر از نیست بیت خیر دار اهل هنر باش و بس که جز با دشاهان

هنر را نیست اگر چه گفته اند جوی مطمع جوی طامع ز خسر دار هنر تر

انا بر ا معنی هم مطمع که طامع نباشد هم هنر که چون این ضعیف

خاکسار در جمیع فنون سعی نماید چنانچه هنر ایدا نست در

عمل آورده باتمام رساند منفعت تمام باید امیدوار است

که صاحب کمالان و همه وران همت عالی امید او

نمایند اگر هیچ قصور یابند ذیل عفو و کرامت بر آن

پوشانند و با صلاح دارند و هر یکی که این دعا گوی بوجود
آمده باشد بکمال کرم درگذارند پیت غلام همت آن
عالیجناب باکرم که یک صواب به پسند صد خطا بخشند اما
این کتاب جواهر لقاب بخطاب مستطاب بمنبع الفضل
نام کردم ازبهر انکه صنعت بسیار و حکمت بی شمار
بجوهر بکار برده جمع کرده است که هر یکی ازان بحری و هر چشمه نهریست
که شهر شهریست و چون طالب معرفت این صناعات
اطلاع یابد بکمال رساند و مقصود کلی حاصل آید بتوفیق الله
تعالی و این مجموعه صد و شصت هنر که هر یکی در ذات خود بیمانند
و پسندیده است و هر کدام دیده و در چهل باب لقمه شده در صد
و چهل فصل است باب اول در ساختن مروارید
هفت فصل است باب دوم در ساختن لعل و یاقوت
و آن هفت فصل است باب سوم در رنگ کردن چون
رنگ لعل و یاقوت بود و آن هفت فصل است باب
چهارم در رنگ جلا دادن مروارید که چون معدنی روشن باشد

وآن چهار فصل است باب چهارم در حل کردن زر و آن بر نوع
در ملمع بکار آید و بعضی در نوشتن و نقاشی و کمان ساختن
و آن چهار فصل است باب پنجم در ساختن زمرد کاربنجد
لطیف و آن بر سه نوع است باب ششم در ساختن
فیروزه و الماس نیلی و هر چیزی که از رنگانی فرق توان کرد و آن
چهار فصل است باب هفتم در رنگ کردن عاج از هر یک
و آن چهار فصل است باب نهم در تلاویح بلور و رنگها غیر مکرر
و آن یکفصل است باب دهم در رنگها فرنگی و لطاجینی
و این رنگها در رنگار و سر ان در کار آید و لطاجینی در صدف
کاری باب یازدهم در ساختن تیغها فرنگی که مانند کاغذ
توان بیچید و بر ابریق با خود رخنه نکند و آبگینه ببرد
سپری عجیب آرد و آن چهار نوع درد و فصل است
باب دوازدهم در ساختن تیغ و پیکان و سر تیر زهر آلود
که چون دشمن رخمی زند هیچ دارو به نشود و هلاک کرد و آن
چهار نوع است در دوازده فصل باب سیزدهم در آب دادن

باب چهاردهم مینای هفت و آن دو فصل است

باب پانزدهم در ساختن حنای هفت رنگ غیر مکرر

که عورات دست بندند غیر مینای هفت رنگ لطیف

و آن چند نوع است باب شانزدهم در بخش

رومی و شنگرف زادی و شنگرف قیرسی و قیر بکی و قلقا

و آن هفت نوع است در سه فصل باب هفدهم در رنگ

کردن کاغذ یعنی رنگ قدیم یعنی جدید و غیر مکرر و آن پنج

و چهار رنگست در دو فصل باب هژدهم در ساختن

رنگار و آن هفت نوع است رنگار نقره که آنرا سبزه دهن

میگویند و رنگار تر سای و فرغنی و رنگار مصنوعی و رنگار

برلوبه و رنگار فیروزه و رنگار نقاشی و هر یک را چنانچه

گفته اند و آن سه فصل است باب نوزدهم در

لاجورد مجایب و این لاجورد از سنگهای خزینه است

سه فصل است باب بیستم شنگرف صاف کردن

چون سنود جهت نقاشی و غیره و آن شش نوع است باب
بست یکم در ساختن کوزه جهت شکوفه بخانها و جهت
ساختن چاه و دقق جهت حل مروارید و غیره و این هر دو
است در بیکارها بی این اسیابها میسر نشود و این چهار فصل است
باب بست دویم در رنگ کردن ظرفها از کوزه و غیره
که مانند مرد باشد و آن یکفصل است باب بست سیوم
در حل کردن نقره و مس و فولاد و سرب و قلعی و روی و غیره
و آن بسیار جاها کار آید و آن پنج فصل است باب بست
چهارم در کشتن زر و نقره و مس و فولاد و ابرک که آنرا طلق
گویند و کشتن سیماب بهبت خوردن و آن پنج فصل است
باب بست پنجم در ساختن ماکنه جهت باز بهر و آن
دو فصل است باب بست ششم حکمت روغن
کندری و روغن بی و تقیه جهت آتش در قلاع و نیمان
افکندن و این غریبه است و حکمت عجیب و آن
چهار فصل است باب بست هفتم در ساختن کشته از سیماب

جهت امساک و آن انواع پانزده عقد است غریبه
و آن یازده فصلست باب بیست و ششم عمل سفیداج
ریش و سفیداج مهره و سفیداج کاشغری و آن سه فصل است
باب بیست و نهم در صفت تحل بندی از زر و سیم که از
کل یا سمن و موکره کلهای دیگر فرق تفاوت کرده بود هر یکی
دلپذیران باشد غریبه و آن سه فصل است باب
سی در صفت حبر الکتاب و روغن از کاغذ برداشتن
و قلم نقاشی کردن و سیاهی ساختن و دوده برگرفتن
و کاغذ سطر کردن که بغدادی شود و آمیختن چرخها جهت
نوشتن چرخهای غریبه و آن ده فصل است باب سی
و یکم در صفت کتاب چون خواهند بدانند که
بر آتش بدارند از هر رنگ پیدا شود و از هر رنگ دیگری
رنگ پیدا می آید غیر مکرر و آن یک فصل است
باب سی و دوم دستهای کارد ساختن لاجوردی و سبز
و سرخ و زرد صد و نکاری که از سنگ پارهای قیمتی فرق تفاوت
کرده

کرد و آن دو فصل است باب سی و سیوم در عجایبها که
خداوند آن نماید مثل انکه چیزی در دست گیرند غایب شود
و در دست آتش گیرد نسوزد و در جامه گیرد نسوزد در دهان
گیرند نسوزد و صنعتها غیر مکرر و صنعتها غریب عجیب
و آن چند انواع است در پنج فصل است باب سی
و چهارم در عمل سریشم هر که این را جواهر الریشم خوانند چند
عمل که درین کتاب گفته شد بعضی موقوف برین سریشم
اند ناچار در قلم آید چرا که است تا دان این را محقق داشته باشد
رکن هنر اینست و یک فصل است باب سی و پنجم
در صنعت شیر داروی که چون بر تیر بدان بخسانند در سپاه
هر نیایه چون گوسفند روز در آب بنهند زیان نکند و آن یک
فصل است باب سی و ششم در ساختن تاریخ تن کوکه
چند بار بخیانند چون بلبل آواز دهد بوی مشک از و آید
ساختن طوس کمانها که از هر نیک لطیف و غیر مکرر و آن
دو فصل است یکی از رنگ ساختن باب سی و هفتم

در ساختن هریج و مشق و ساختن سیماب و حل کردن
طلق و ریاختن مثل سرمه از جوهر جد البصری و کل بجواهر نمائی
و ساختن تیزاب فاروق و آن هفت فصل است
باب سی و هشتم در رنگ کردن یاقوت سفید که لعل شود
یک فصل است و در صفت خط نشستن بر عقیق و دوشن
بر سنگها و خواص سنگها ساختن مس از آهن و ساختن
اقلیمیا و سیم ساختن و سنجه رنگ بلور وغیره و صفت نگین
نگین و لعوبند ها دانستن هر اناری که چند دانه دارد و این
هفت فصل است باب سی و نهم در صفت نگذاردن هر
رنگ جامه که بچکد نمل یا روغن یا سیاهی از جامه ابریشمی
و کمخاب و اطلس و قطنی و صوف بآسانی و در شستن آن
یک فصل است باب چهلم در رنگ کردن موی و
دراز کردن موی و داروی که موی را ببرد و باز دارد داروی که
منع کند و سیاه کردن موی و سفید کردن موی و رنگ
کردن اسپ و آن نیز انواع بود بر سه فصل است باب

چند کیم در انتشار زیها از ہر ملک طاوسی و سیزده هفت نمک
در حباب و هوائی و طوطک اندر قفص و کلها خیز یکمر و
آن انواع بود در دو فصل جمع آمده اکنون یکیک سر قلم
آوردن واجب است تا طالبان فایده گیرند باب اول در
ساختن مروارید فصل اول استاد محمد فیلسوف المعزلی گوید
بستانند مروارید خورد و صاف و سفید چند کرت تا آنگاه
بشوید بعد از آن یکشب در نوشادر معدنی و دو پیمانه مرغ
حل کنند و آنچنان باشد که یکپیمانه مرغ نند و پوست از و بگیرند
دور کنند و قاری سر پیمانه از بخار دمیرند و بدست میفشارند
تا زرده پیمانه بیرون آید سفیدی پیمانه ماند بوته خواهد ماند پس
نوشادر را صاف و پاکیزه کوفته و بیخته کرده در میان بیاض
البیاض مشوق کنند و بر سرش باره گل بر نهند و در میان آبی
چنان سایه تباشد یکشب در انجا بگذارد تا حل شود چون
حل شده باشد در ظرف انگینه کنند نوشادر محلول و دانها
شسته در سر آن کنند یکشب رها کنند پس بشوید بآب گرم چنان

در انجمن ساند و سر از هوی جدا کند

بعد از آن بستانند تربی سرمی بر کبر دتا بچون بوته بماند آنچه
درمیان تربی باشد دور کنند و مغز آنرا بکوبند نیکو کوفته باز در
تربی نهاده بکنند و الها سیشه بر سر مغز تربی بنهند و باقی آن تربی
که بکار در نداشته است باز بر سر تربی مذکور بنهند پس بدوزند آنگه
بستانند پاره کرباس نو در آن تربی زنجبد و بر سیمان محکم بندند
و بعده کوی کنند در زمین مقدار یک گز در سر گین اسب تر و تازه
بوزن برابر در آن حفره کنند و این تربی در میان سرگین بنهند
تقاری بر سر آن حفره باز کونه بنهند بر کنار آن خاک بر کنند پس
شش روز هاکنند بعد ازان بیرون آرند و آن لوله جامه حاصل
شده باشد چون پرده بکرد با کچه از زجاج یا نقره در طرفی کنند
از آبگینه و سه روز بهم دیگر بیامیزند تا خوب آمیخته گردد پس جامه را بر آنش
بگیرند بقدر پنج انگشتان دستان بدوزند و در دست راست کنند
دیگر جامه ابریشم بیارند در کف دست چپ نهاده بالش دهند
کره سنود همچو وارید بعده سوزن از سوزن نقره کنند در میان دو لوح
آبگینه بیاویزند باید که قلم بغایت راست باشد سه شبانروز بیاویزند

بعده

بعده در پرنی بط یا در میان خمیر گرده میده باشند و بخوردن مرغ خانگی
بدهند و آن مرغ را دنبال کنند تا بدوده چند انگیا مانده باشد اگر دانه
دانگی یا نیم دانگی باشد بگذارند که مرغ چیزی بخورد تا ساکن شود
بعد از آن مرغ را بکشند و حوصله او را بشکافند و بگذارند تا
سرد شود پس آنها را بسوزن بقره از انجا بدر آرند چون نیک
سرد شده باشد بیاویزند سه روز تا نیک خشک شود اگر
دی باشد آن زردی از تریخ است پس بیارند
سیر ترش که بغایت ترش باشد و لولو دران سیر ترش
بگذارند آن زردی را سیر ترش بخود خواهد کشید و دانها لطیف
و سفید خواهد شد مانند معدنی بفرمان خدایتعالی بیارد پیش
از روز خ بگشند و آنمیان بگیرند آنرا بسا رسحق
کرده اندازند در اوندکلی جوش دهد بعد بیارد مروارید سیاه
همه یاریک بسته دو سه مرتبه غوطه دهد سفید و آبدار شود
گیرد دیده ماهی زرد هم رنبه غلاف کرده در دل بگیرد بپزد
و یک همه پر از شیر کند شیر گاو میش یا گاو دو یک را مکند

مروارید خالص کرده فصل دوم در عمل لولو بستاند لولو ابدار
خرد در میان بکوبد و ببیزد درم ازان بگیرد سیم و دو درم زر
برنهد و در چاه دفن کند تا حل شود بعد این کحل شده باشد
بیرون آرند و ازان مروارید کوچک و بزرگ چنانکه خاطر
بخواهد بسازد و سوراخ کند بطریقی که مذکور شد در میان موقع
بیاویزد تا خشک شود بعده بخورد مرغ سماه برند بعد
ازان مرغ را بکشند و بریان کنند و بگذارند تا سرد
شکم بیرون آرند که ازین چه لطیف تر باشد و هفت
جا حل گفته خواهد شد در محل خود فصل سیم در عمل لولو
بگیرند مروارید خرد صاف و سفید و صدف سبط یکجزو و مروارید
مذکور را بطریقی که گفته شد بشوید و ببرد و را در هاون آبگینه بکوبند
و صلایه کنند بحدیکه چسبیده شود بعد ازان در قاروره صاف
و پاکیزه کنند هر قاروره پر نباشد بعده بستانند تربد
دو نیم کنند و مهره را در هاون آبگینه کنند نیکو بکوبند ربع
همچنان در کرده چون خوب بکوفته باشند و هر جامه سفید سفته

کند بر سر صدف و مروارید محمد کور که قارورهٔ گرده‌اند آب بیاورند
چنانکه چهار انگشت آب بالای سر او استاده باشد پس سر
قارورهٔ بنهند و آرد ماش و نمک سنگ سهر حکم کنند و در جا
حل که گفته خواهد شد بنهند و هر سه روز یکبار هر نیز او فشانند
و چغاری بر سر آن کرده باشند تا مدت بیست و یکروز گذشته
باشد و قارورهٔ را باز گرفته بیرون آرند و سر آنرا بر دارند
مروارید حل شده باشد و بر سر آن تریخ چون زبرده عنکبوت
مانده باشد که مروارید بر سر آب و صدف در ته نشیند
مروارید مذکور را از سراب بکفچهٔ نقره در کاسه دیگر کنند آنچه
در قارورهٔ باشد بر سر مروارید کنند و بایکدیگر بکفچهٔ نقره بر نشند
تا کیدات شود پس در قدری خبر به سفید کنند و هم از و بستانند
و خشک کنند چون خشک شود مروارید با قدری سریشم
بیامیزند و زود مزاز آن که بسته شود مروارید بورنی که خواهد
ببندند غلطان کنند چون غلطان شود مانند سنگ
محکم خواهد شد که نه از آب نه از آتش باو زیان رسد بعده

و بعد از هزار مروارید بزنه و با خمیر حلیط کنند و این دانها را خشک
در سایه افکنند و یک روز نمانند تا جلا گیرند پس بیرون آورند
بارده بیده کرفته کوفته بخورانند مرغ مهند مرغ را بدوانند
چندانکه سست شود آنگاه او را بکشند و در تنور گرم بریان کنند
بیرون آرند بگذارند تا سرد شود و شکم او بشکافند بیرون آرند
بفرمان خدای تعالی مروارید لطیف شده باشد پس از این
مروارید باید که بهر یک مرغ نیکدانه بیشتر دهند و چون از شکم
مرغ بیرون آید آنرا حکاک سوراخ کند هر جا که خواهند و در رشته
کشیده بکار برند یا در نگینه بنشانند **فصل چهارم در**
ساختن مروارید باید مروارید ریزه صاف پاکیزه و پاک
بشویند و در قاروره سر فراخ کنند و آب تره و پیوند
و سیر و پیاز در سر آن کنند و سر شیشه به بندند و در آفتاب
نهند و هر روز بنگرند چون آنها در خورد دیگر مدد کنند تا
سود مدت او هفت روز است یا هشت روز چون
حل شده باشد محلول و در کمان چینی کنند و کاسه دیگر بپایند

و ازان محلول بوزنی که خواهند گرد کرده دران کاسه بنهند
و بگردانند تا مدور گردد پس آهسته در کاسه دیگر کنند و بدین
منوال تا مرتب گردد باید که یکی بیکی لاحق نشود و در سایه نهند
و سر را بجامه ببندند چون پاره خشک شود میلی از نقره
مبیاید کرد ساخته باشد میاریکی موی اسپ پس همه را
سوراخ کنند چون تنور از زنان بپختن فارغ شود بیارند ماهی فربه
و شکم او را پاک بشویند مروارید در شکم ماهی نهند که سرب باشد
و در تنور بالش بنشانند بپزند و سرد کنند هزار بار بهتر از بخاری
باشد هرگز تبه نکند **فصل پنجم** نوعدیگر سپاوزند مروارید خورد
سفید صاف بسایند چنانکه درد هیچ درشتی نباشد دیگر
سفید بپزند و اندرشیره کنند که هیچش فراخ باشد دو عوض
بود سفید دو انگشت بر سر او مرشتی تر بخ بکنند سر سینه استوار
کنند و در سایه سپاویزند تا ده روز بعد ازان آن مروارید
در حریر پاکیزه کنند و آن حریر در میان رکوبی سفید شصت
پاکیزه نرم ببندد و بیک چنانکه مروارید جمله بپسبید و در وقتم

سفت

باید چون تمام شود در صلایه بکوبند و مقداری که خواهند بر منخل
مروارید بندد و هر مروارید سوزن نقره باریک و کوته بکشند آنرا
تا وقت برداشتن بدست توان گرفت که بکشند پس در
سینیه سفید بندد و در سایه بیاویزند تا خشک شود و وقتی
بگذارند چون سخت شود در میان غمیر کنند و ماکیان را بخورانند
و او را ذبح کنند مرغ را در تنور او بیزند از بامداد تا شبانگاه باید
در شکم باشد بعد بیرون آرند سوزنها را نقره دران بکنند
و آن داروها را در میان موی ماکیان بنهند یکروز نگذارند
بلکه ۳ روز بهتر باشد پس برآورند و بشویند و در آبریز بکنند
براق و روشن باشد چنانچه از بخری فرق نتوان کرد نگاه
دارند و استادان را دعای خیر باید کنند که بغایت مجرب است

فصل ششم نوعدیگر در صفت مروارید ساختن بهترین
همه است که استادان گفته اند بیارد مروارید خورد
و جز دور و روشن پاکیزه بآب نمک چند نوبت بشویند
و آب تریخ در سینیه سفید سرفراخ کنند و شش تریخ بر سر آن

کنند

کنند و سرش مهر کنند چنانکه باد نکند و در انجا مزود دو و هفته
در حل بنهند میان زیل تا هر وارید حل شود چنانکه موم نرم
بعده در کاسه چینی کنند و آب صاف بشویند تا ترشی تیغ
از و بیرود و صافی کرده بعده هر وارید خورد و بزرگ سازند
بسوزن نقره سوراخ کنند و سر بوزن ولی بیرد انگی جهت
نشستن بگذارند بعده سرمایه زده از برای پنبه در کیسه کنند
بگذارند آب بپذارند بعده کیسه در آب کنند تا وقتی
که اثر ترشی و سفیدی در رو نماند بعده آن پنبه را خشک کنند
مثال آرد میده مروارید مذکور را دران بگیرد انند تا ازان
پنبه خشک شده و گردی بروی ننشیند بعده دران جمله
مروارید چربی باشوره قرطه کرده در کلوی ماهی زنده اندازد
ماهی در حوض آب دهکنند تا ده روز بعده ماهی را بیرون آرند
از حوض و هر وارید بیرون بکشند چنان باشد که از بحر بیرون
آورده باشند تجربه است این عمل بلا لقط است مفصل
هاشم نوعد یگر بسیار حسن مروارید از همه این خاص است و کار

غرض است بیارد مروارید ریزه چندانکه خواهد بطریقی که گفته شد
حل کنند با پر مرغ سفید جمع سازند و از موم رنگ طوطی
بسمی سازند و در قیاسی که خواهند کواذان محلولات الکلی
کالیدها بر کنند در کاسه چینی کنند و کاسه دیگر بر سر او سرپوش
کنند تا یکهفته بگذارند عقده کرده باشد ولیکن هنوز نرم باشد
پس ازان به کاسه موی سوراخ کنند یعنی سرپائی و همچنان
کاسه موی بگذارند تا خشک شود بعد ازان بیارند و
خمیره که بشبر عورت کرده باشند و آرد میده باید پس چنار
میان خمیره کنند و در شکم ماهی تازه بنهند و ماهی را آهسته
تر کنند و در تنور گرم فرو دارند و تا ماهی پخته شود بعد ازان
تهمته آن خمیره از شکم ماهی برآرند و بگذارند تا سرد شود و بعد
پر مرغ سفید لقطه کنند و آن جا بدان آب بشویند و در
کاسه چینی اندازند با درخشک و بتوتیا درین دو موضع
باید نهاد و هفت روز مدام درین کاسه این جا بگذارند تا
تمام ترق شود و روشن کرده چنانکه جسم در آن خیره بماند پس

و در رشته کشد هر جا که فایده جواهر یاقوت چون نیز بشکوفد
رومی بر یاقوت مالد رنگ جلا دهد خواهد بدهد که بقیمت تمام
فروخته شود بفضه مستغنی میشود که درین هیچ شک نیست آزموده
و مجرب است **باب دوم در ساختن لعل و یاقوت که**
مقابل کانی باشد فصل اول در ساختن یاقوت رمانی
بستانند بلور شفاف چندانکه خواهند در هاون کنند و پاره پنبه
بر سر او اندازند تا مستغرق نشود و بکوبند و بپزند چون پخته شود
صلایه کنند بوزن او نمک بر او ریزند و بسایند تا نرم شود
دیگر نمک بیفزایند و بسایند بآب در هاون کنند تا خشک
شود باز بآن نمک بشویند و همچنین عمل کنند هفت بار
مکلس و سفید و نرم شود اما بر ان اعتماد نکنند باز در صلایه
اندازند و آب بر ان بریزند و بسایند تا وقتیکه آب مانند
دوغ سبز شود از بس که سوده باشد و قوی شود رها کنند
و سنگ بالا صلایه آن دو سازند و آن دو قدح دیگر بالا
و دیگر آب تازه بکنند بمالند و دیگر آب بر سر آن قدح بریزند

وهمچنین در ساختن بلور همه با آب بگذارند و از این قدح بقدح دیگر تا هیچ
نماند و در بادون کنند سرش پیوشند تا بلور در ته نشیند آب
صاف کرده پس آن آب را از سر او بریزند بلور را بگذارند
تا خشک شود بسایند و در شیشه کنند و سرش محکم بندند تا
بران به نشینند تا وقت حاجت چون خواهند که یاقوت
رسانند سه مثقال ازین بلور و یک مثقال از زرشک
سه مثقال سرخ در یکدیگر صلابه کنند و کنف وزن
تر بالش مغلوب بگذارند و رها کنند تا سرد شود یاقوت
باشد و خاصیت بلور ازان برخواسته باشد و در آتش
بود اگر بعوض زرشک آهن و بحر بود یا مکلس چون بگذارند
زرد آید و اگر با کبنه بگذارند سیاه شود و رنگ فاسد کند
و اگر بازنگار فرغونی یا مس بلور بگذارند که لطیف و زمرد
تجربت **فصل دوم ساختن لعل بدخشانی** که
و خوش آینده پسندیده باشد لایق بادشاه بود و این
نوع را مجوف خواسته آنچنانست که بیارند بلور کشمری صاف

بگیرد از لعل بتراشند و بروز نیک خواهند بسایند و آب دهند
تا خوب روشن شود بعده بپارند دیگ پاکیزه گذشتک و
بر سر آتش نهند چون دیگ گرم شود بلور را در دیگ اندازند
چون خنک گرم شود بیرون آورند در میان شب عمانی
گیاهش حل کرده بگذارند بعده از آن بیرون آورند
و یا هفت گرت بار دیگر گرم کنند در آب شب جلاب
کنند که تازه باشد بعد از چون بلور را چهارم گرت شود
تخلیم آبدار شده باشد بعد از گرت پنجم در رنگ بقسم ایدار
یکساعت بنام بگذارند بیرون آورند بفرمان خدا تعالی بدستانی
شده باشد یاقوت رمانی نیز شود مجربست **باب سیوم**
در جلا دادن مروارید که برنگ اصلی باز آید و نورانی گردد
فصل اول نوعی دیگر مروارید نو شود و قیمت زیاده گردد
بیاورند ابوتی و بکوبند و سوراخ مروارید را از هر طرف بگیرند بموم
باز گیاه مذکور کرده لولو بگیرند و سه پاس آنش بگذارند بعده بگشند
بلوچ خایسیده بمالند و بآب سرد بشویند چنان شود که خالی

از معدن آمده است فصل دوم جلا دادن مروارید
بیارند آب فرو د آمده بیارند یک کوزه شیره ملون و صاف
کنند و بجوشانند و در عین جوش سلاک مذکور فرو د آورند
ساعتی بدارد بیرون آرد سه کرت چنین کنند و در شیره
گرم فرو د آورند بهر نوبت قدیم خود شود بعد ازان بیارند یک
کتان بزرگ و شاخهای نازک که بر سر شاخ می باشد
آنرا خشک کرده آس کنند اگر لولو بزرگ باشد آنرا اگر دو یک بند در
میان مسکه بریان کنند یک لحظه بیرون آورند بهر نوبت قدیم
شده باشد و جلا دار گردد و آبدار شود فصل سیوم
جلا دادن مروارید که زرد شده باشد فحلب او گنجد را بهر دو
پوست دور کنند با کافور سحق کنند و هر سه لولو ان برابر وقد
روغن کوسفند بر و افکنند و ازین دارو قدری با شیره خود
کنند و دانه لولو در میان آن نهند و بار ازین اخلاط با کوفته
که در اول یاد کرده شد قدری بروی افشانند و در آنش نرم
بنهند و نرم بجوشانند که رزهی ازو بر رود باید که در میان دو

سپید انبا شند و اگر لوبیا سرخی دارد اسپند فارسی و شنبلیه یمانی
و حافور بوزن برابر همی کنند و بشیره خمیر کنند و مروارید در و نهند
آنگاه باز آرد خمیر کرده در تنور نهند تا پخته شوند مروارید سفید و
نورانی و آبدار بیرون آرد و مجربست **فصل چهارم** جلاء دادن
مروارید که تباه شده باشد صابون و نمک اندرانی و آهک
کلک هر ابر ابر بسایند در ظرفی ابگینه کنند و آب شیرین
روی بپوشند و دانه در و افکنند و بر آتش نرم نرم بجوشانند آنگاه که صابون
کفک برآرد بستانند و باز آب صاف بجایش کنند چند
کرت بعده با آب پاکیزه بشویند سفید و آبدار بیرون آید و اگر در
میان سفید بستانند و کوفته آتش بگیرند و بر دانه مروارید
بریزند و قدری ساجی کوفته بر و افکنند و بمالند و آنگاه در همان
ریزند صبر و آورند از زمانی سفید و صاف بود و اگر ریشه
درخت بورت بریزند تا شیراز و بیرون آید از آن بستانند
و مروارید در و افکنند و نرم نرم کرم کنند و یمروز دران بگذارند و
آنگاه در طبق محلول کرده نهند بشمش ساعت که روشن و

و گر تا سفید نگردد
و کوفته آبس کرفته
مروارید بدو بریزند

صاف و انور آنی شود و طلق که محلول باید کرد اور انکوبند نیک
آنقدر که توانند بشویند و بکار دپاره پاره بر گیرد و صرف کند
و انگاه کوی تو پاکیزه بست تا ستند و اگر خاص باشد بهتر و طلق در آن کنند
و پانج پاره ها خورد در دست بمالد تا نشیند از و بیاید و اگر
پنج نباشد ربع بلور همین عمل کند که آب بر بزند و اگر بلور عمل کند
چون فرو آید بگذارند تا آب صاف بزیر افتد و طلق محلول
در تشت بزیر بزند و بر کار برند فجر بست باب پنجم در حل کردن
آنکه بعضی در ملمع بکار آید و بعضی در نوشتن و نقاشی و کمانکاری
و غیره آن چهار نوع است فصل اول در حل کردن زرنسخ
بآسانی اگر خواهند که زر را حل کنند بیارند زر خالص جزوی و آهن
شامی جزوی و سرکه جزوی و سیماب جزوی همه را در کوزه
کنند که شیشه در و دانیده باشد و نا پخته در و تقبه کنند و سر
تشره بیرون باشد و بدهند تا از و زر حل شده بگذارد اگر بر آهن یا
بر مس یا بر کاغذ بمالند زر کرد و اگر او را با صمغ عربی بیامیزند
و بر پوست مالند زر پوست کرد یعنی کمان و بسیار جا

کار آید مجرب است **فصل دوم** در حل کردن زر ورق
آسان‌تر و سهل‌تر و بسیار جا کار آید بیارند زرسرخ
خالص مقدار دو مثقال و نوشادر کانی دانکی و کبریت یعنی
گوگرد دانکی در زور ورق یا برادہ باید کہ نوشادر و گوگرد باز زردہ
بیضہ مرغ سحق کنند و زر در کاسہ چینی کنند و دانکی ازین دارو
دو مثقال از سرخ افکنند اندک بمالند حل شوند و قدری
بر سر آتش نہند نوشادر و گوگرد ہر دو زر حل بمالند عمل کنند کہ در
پیش گفتہ شد مجرب است **فصل سیوم** در حل کردن
زر آسان‌تر بیارند برادہ زر سرخ خالص و مثل آن زرنیخ
طبق الگناہ بسایند بآب زاج حل کردہ در آفتاب بر صلایہ
کہ حل شود در ساعت اگر خواہند بنویسند بر کاغذ با صمغ بیارند
و نوشتہ لطیف بیرون آید در نقاشی ملمع نظیر ندارد **فصل**
چہارم در حل کردن زر کہ زر ورق بدست در یک لحظہ حل
نوان کرد کہ در ہمہ جا کار آید سہل است بیارند طبق زر آن
قدر کہ خواہند اول ہر دو دست بصابون دا کبرم بشویند چنانکہ

چرک بماند و ناخنها دور کند بگیرند صمغ لعل صاف در آب حل
کنند بر کغذ بمالند و ورق زر بر کغذ نشانند و بدست بمالند
تا صاف شود همچنین قدری قدری صمغ و زر بر آن مالند چند انکه
خواهند و دستها هم محکم بمالند هر چند مالش بیشتر بهتر بعد از آن
دستها در کاسه چینی یکی بشویند و بگذارند تا زر در ته نشین شود
و آب از سر او بریزند و قدری صمغ باز رسیا بریزند و غلوله کنند و
دوات چینی بنهند و سرش محکم بندند تا کرم و مورانه نشیند چون
خواهند که بر و عمل کنند قدری زر در صدف بصمغ حل کنند و بنویسند
چون خشک شود بمهره سنگ یشم جلا دهند نهایت خوب
و لطیف خواهد بود **باب ششم** در ساختن زنجفر و زیر جدی لطیف
و لطیف و آن بر سه نوعست **فصل اول** در ساختن زنجفر
بیارند زر پنج نیک مثقال و نقره پنج مثقال و سیماب مصفی پنج مثقال
سرخ پنج مثقال و نمک قلمیدی یعنی نمک سلاجی بیست مثقال
و مس سه مثقال و هم مروارید خورد پنج مثقال این داروها را
همه بترتیب کرده باید مکلس باید بعده همه یکجا کنند بغیر مروارید هم

دیگر بسایند و در بوته کنند و در کوزه انگبینه نهند اگر کوزه مقلوب باشد
بهتر دانند که چه میشود و چون آتش کنند سه دسته و بیرون
آورند بار دیگر بکوبند اگر سیاه باشد آب گرم بشویند و خشک
کنند و مروارید بآن بسایند و در نگبین دران نهند و باز در
آتش برند یکشبانه روز تا نگبین دران بگداز د بیرون آورند
تمام شده باشد و رنگ کل بوته مانده باشد انگاه آنرا
بچیخ برگیرند زمرد تمام بود و در آتش پایدار باشد فصل دوم
ساختن زمرد آسان تر بوجه تر دیگ ازان پسندیده
بیارد مینای سبز لطیف که در وی جوش حیات نماند دو
درم وزر ورق خالص دو ماشه و بوته بگیره بسازند مینا و زر
طبق مذکور در بوته اندازند بعد ه بیارند غوکی که در هوای برسکال
بعفر زمین باشد کوچک ازان غوک بوزن طبق مذکور خشک
کرده باجزای دیگر و در مینا و زر طبق دران بوته و بطریق زر آب
کردن آتش کنند تا هر سه شیا آب شود بعد ه بیارند
سنگ جراحت کالبد بموازنه یکو مکینه مذکور دران کنجد مینا

ساخت امّا کالبد هموار باشد اشیا که داخته در آن کالبد
ریزد و بالا آن آب ریزند چون سرد شود بیرون آید
و بجوخ هموار کنند و اگر سوراخ کند شاید و اگر در نگیرد نهند
و خوب نماید لطیف و پسندیده آید مجرب است **فصل سی**
در ساختن زبرجد پارند مینای سبز چندانکه خواهند و نگینها
سبز را بر سفال آب نارسیده نهند و بانگبش تیز کرم کنند چون
نیک کرم شده باشد چنانکه انگشت بران قرار نگیرد از آن
آب شب یمانی حل کرده مذکور قطرات بران نگینها می
چکانند لایزال تا سه کرت کرم و سرد کنند بعد ازان
باز دارد و بشوید بتوفیق خدای تعالی پیدا شود مانند زنگار زبرجد
ریحانی روشن و پسندیده که هیچکس از کانی فرق نکند **باب**
هفتم در ساختن فیروزه و الماس قوسی و یمنی و مرجان که
از کانی فرق نتوان کرد **فصل اول** در ساختن فیروزه
بیارند دو جزو معجشا یعنی زنگ سلیمانی و دو جزو سرمه
صفاهانی و جزو ابگینه سلیمانی آسمان گون بلابگیر و بکوبند

باید دیگر بیامیزند بعده بیارند بجز سفید چندانکه خواهند بکوبند در چینی
صلایه کرده جامه پر کنند و بپزند و فیه از جوز دو فیراط از دارو که یاد
دیم و از هریکی نیم درم و از سیماب مصعد نیم قیراط
بعد ازان همه را بهم بیامیزند و بسرکه بسایند و بیاویزند تا که در
آفتاب نهند و در تنور گرم سرخ نهند تا بگدازد و بپرون
آورند فیروزه لطیف شده باشد **فصل دوم** در عمل
الماس قوسی و شمسی نیز گویند بیارند آن را بخ بسیار الماس
هشت پهلو اگر خواهند باجوز و یا بزرگ و عظیم جلا داده روشن
تند پس سفال آب نارسیده نهند و آتش عظیم گرم کنند چنانکه
رنگشت پراده قرار نتواند گرفت و حد آتش نگه دارد تا نیز قد
چون چنین گرم شده باشد درمیان زرد چوب سوده
نهند و بمالند همه را ان بگذارند و در کاغذ بپیچند تا که آن الماس
سرد شود بپرون آرد سه نوبت همین کنند با چهارم بپرون
آرند و در آب هفت کنند و در پنبه بپیچند بتوفیق خدای عزوجل
رنگ الماس گشته باشد و رنگینه و چنبی نبرد کسی از الماس

Bibliotheca Alexandrina

وفق میتوان کرد این صفت بر اصل بود فصل سیم
در ساختن الماس نیلی و آن نیز بغایت لطیف و خوبه
است بیارند بلور شمبری چنانکه یاد کرده شده بعد ازان
چوب را بسایند و خشک زدچوبه نیل یار کنند تا بهم آمیخته شود
بعد ازان چنانکه الماس قوسی در عمل آورده بودند همان
طریق عمل کنند بتوفیق حضرت جل جلاله الماس نیلی سوده
مجربست فصل چهارم اندر صفت مرجان بیارند شیر
گاو میش که اول بچه آورده باشد بیارند اول مهره صدف
سنگ که آن را باد مهره گویند شش درم سنگ
لاکه بری که هندوزنان ناخنها را رنگ میکنند
سنگ دو درم سنگ فرا بر دیگر در حلا یه کنند
پز کنند و بیاشیرو لاکه و سنگ فرا تر کنند و بسرشند
بیا میزند و غلول سازند و بادستها را کار دهند هر نوع که
باشد بعد ازان بیارند قلم گوسفند و یلها کرده و
کرده بشویند و خشک کنند و مهره ها بکلی فرو گیرند و ثلی کنند

هر بهره قدری برگ بان بهتر بهم بچسبد و سرها بآرد بپزند
و بگذارند تا خشک شود و بارند و یکی پاکیزه و نصف دیگر
آب کنند و مقدار چهار انگشت پنبه دانه بر بالای آب بریزند
کنتام روی آب گرفته باشد بعد ازان بر سر دیگ بنهند
و یقدر دو پاس بجوشانند چون دو پاس گذرد فرود آورد
نلی مذکور برگشند و در سایه بگذارند تا سه روز بعد
ازان بگشایند مرجانها باشد لطیف آن را بجیز جلا
دهند و سوراخ کنند بلکه نیکوتر ازا صلی نماید اگر خوب
رنگ کنند **باب هشتم** اندر رنگ کردن عاج سبزه بنشن
فصل است که گاهی میشود **فصل اول** در رنگ کردن
عاج که سبزه باشد اندرون و بیرون او و ازین بسیار
اسباب لوآن ساخت بارند عاج سفید لطیف و ازان
هر چه خواهند ببرند بعد ازان آنرا در شیر گاو اندازند
و اگر شیر نباشد در میان جغرات در یک جا یگاه تین
باید کرد چون یکبیت بار روز بگذرد چهار نار زنگار ترسای و هر روز

نیم سیر دو جزات بریزند و میکروانند اگر ده روز چنین
برابر یک روی کارد و در یک گیرد اگر چهل روز نگذرد
شود و لطیف و دلخواه بود انشاء الله تعالی فصل دوم
در رنگ کردن سرخ و غایت خوبی و این شود
چهار مثقال عاج نرم ساییده را یک هفته در شیر مادگاو بیشتر
بخوابانند تا بدان غایت که تر شود که اگر کارد بر و نگذرد
و خواهند نقش کنند فرو رود الکماه چهار مثقال رنگ لاکه در
ارشیه ترش در میان رنگ لاکه اندازند و سه شبانه روز
بگذارند مطلق رنگ لعل گردد دل پذیر هر چه خواهند
برند فصل سیوم در رنگ لاجوردی و این نیز لطیف
چهار مثقال عاج از و هر چه خواهند بهتر شسته و آن بشیره کچوت
فرو ریزند و هر روز نیل خوب سائیده در وی می پاشند
قریب دوازده روز اگر رنگ خواهند تا یکماه از روز
و همچنان لاجوردی گردد بفرمان حق تعالی فصل چهارم
اگر خواهند که رنگ عاج سیاه کنند که در غایت خوبی

باشد بارند پوست انار و بکوبند و با نیلهٔ آنهین کنند داب
در وی کنند و آلش کنند چون بجوش آید آنرا فرود آورد و سوشن
آهن کرده ریزد و بگذارد و قدری آب نارنج در وی کنند تا بغایت
ریشن گردد و در میان دوازده سیر عاج اندازد باشد تا بعد از آن
حق تعالی تمام عاج سیاه شود و لطیف انشاء الله تعالی

فصل پنجم در رنگ کردن عاج زرد هر چه خواهند از آن
بتراشند و در میان شیر ترش اندازند و شیر نمرخس دیگر باید
که جدا باشد هر روز ربع سیر زرد چوبه صلایه کرده افکنند و بگذارند
تا چهل روز اندرون و بیرون زرد چوبه نارنجی گردد در غایت
خوبی عجیب نیکو پسندیده باشد **فصل ششم** اگر خواهند
عاج را حل کنند از و هر چه خواهند بسازند بیارند خورد و عاج
و ازان در شیر گاو هر دو ببرند بعد از دو شبانروز آن خورده
از شیر بیرون کنند و سریشم سفید پاکیزه هر بر بندند و با هم بیامیزند
و چون چنین شود و از و هر چه میتوان ساخت و هر چه خواهند
راست کنند و از وی بران صفا کنند و بگذارند تا خشک شود

بعد از آن زر بر ابا بیند تا عجیب بهند و عجیب

باب نهم در رنگها و بلور یعنی لون رنگها، غیر مکرر و آن هفت

رنگست که بسیار کار ها از آن آید در و فصل فصل

اول در رنگها بلور و این عمل بر تنور ساخته آید تا چون

رنگها، انگبینه شکسته نشود و بمولا بیرون آید و این جمله

اختلاط ها که ذکر کرده میشود بسر که سحق کنند و آنگاه بقلم

گران بر آنچه باید نگاشتن تا بر اد بیرون آید اکنون رنگها

یاد کنیم اول رنگ یاقوتی از زنجفر زرد و بزر کوکرد سه چهار

شب بمانی بگیر و سحق کند چنانکه گفته شد و از رنگ جاری عمل

رنگ لاجوردی سیم سوخته دوازده جزو بمزاج آهن بر روی

سیم لاجورد چهار و رنگ و جزوی یک روز بآب و نبال

سبز تر سحق کند و یکروز با سرکه انگوری بکار برند حلوتی مکلس

سوخته با زنجفر بوزن یکدیگر با آب مورد تر یا خشک و اگر

نباشد آب برگ لینو بردارند نیکو آید رنگ از ار رنگ

شش جزو سیم سوخته یکجزو و قلقطار نیم جزو نیکو آید سرخ

است زنگ سرخ لطیف سیم سوخته یکجزو قلقطار نیم جزو نیکو
آبستوده است و نیکو بشد بآب مورد تر کنند فیروزه زنگاری
نرسای معنا سیم سوخته جزو نیکو بشد و در صلایه کنند و بآب
مورد تر کنند نیکو آید زنگ زرد لیمون را لطیف رو سرخ یکجزو
وزاج دو جزو سحق کند نیکو والسلام **فصل دوم** اندر زنگ
دادن بلور و کداختن و سرخ بلور و این هنر غریبه است و نیکو
بود بیاد بلور و نیکو بساید ده درم و دو درم بریخ دمشقی بیفکند
و بگذارد و باز بساید و آب سنگ بشوید و دیگر بار بگذارد
و اندک بریخ دیگر بر و افکند و بران قالب که خواهند فرو
ریزد که نیکو آید **سبز** زرد سوخته ده درم خون سیاوشان
یکدرم و سریخ سه درم بر یک رطل بلور نیکو آید زنگ زرد
بر صد درم و پنجه مقصت درم توتیا و یکدرم زاج و یکدرم رود
سوخته نهند و بگذارد نیکو آید انشاء الله تعالی زنگ زبرجد
نیکو بلور و پنجه ورنگار را از هم برابر بغایت لطیف و خوب
آید زنگ سرخ و زریاد دو جزو سفیداب رصد جزو بلور باید نهاد

کرنگیو آید رنگ آسمانی آهکینه یکصد و پنجاه درم و سرخ سکه درم و نیم
سوخته چهار درم باهم بگذارند رنگ زرد و نارنجی و سندرس با
ازیزمار کنند و بابلورانند کوزه نهند تا بگذارد رنگیکه لطیف آید
باب دهم اندر ساختن رنگها، فرنگی و لبطانه چینی و ارمنی
بهترین رنگهاست و ستوده از زنگار و غیر زنگار و در فرنگی
و غیر لبطانه کار آید و لبطانه چینی بسه نوع است و رنگ فرنگی
که ستوده است بیکنوع است در چهار فصل بیان میشود
فصل اول کوته فرنگی که نامدار و ستوده است که بسیار جا
کار آید اینست پارند رنگ شیره دهدانزده جزو صبر سقطری
سه جزو زرچوب یکجزو چوب بقم سه جزو سپید صمغی
یکجزو آب انگور که شیرین باشد دو جزو جمله را بهم کنند
و خورد بسایند و در آوند مسی کنند و سی و سه جزو آب در
کنند و سه شبانروز بگذارند تا نیکو شود بعد از سه شبانروز
یکجزو نوشادر سوده در آن ریزند و با قلم مزم بجوشانند تا
جوش بعد از اختلاط جمله از میان بیرون آرند و صاف کنند

و هیچ جزو نبات دو یا سه درین آب اندازند و بجوشانند
تا بقوام آید مثل حلاب پس از دیگ بیرون آرند تا سرد
شود و در شیشه پاکیزه کنند وقت حاجت نقاش خانه کار فرماید
لعل سیلانی بابت در قلم بگیرد و اگر در قلم بگذارد در قلم آب
نگار مانند و الا دواطاس وغیره بدان قالب زنند و چون
نزد یک بخشکی بود ورق زیر و بالا او چسپاند نیکو آید و بجهت
لطیف و روشن نماید و اگر دایم بچسپاند نیکو آید و در لطافه چیزی
بالا مثال بود و بسیار جا کار آید **فصل دوم** در صفت لطافه
کسته وه است بیارند آهن سوخته که از تیک آهن گران
می افتد و بزیر کردن طاوس میباشد یکجزو صاف کنند
و پاکیزه در صلایه اندازند و باده و غنار کیل چندان بمالند که مسکه
شود و اگر بسر آتش نهند و در میان ظرف آبهن چندان
میزنند که روغن دارد و بماند اگر بیارند سم کاو که مانند نقش است
آنرا بکسته اند تا نیک خاکستر شود پس بیارند نارکیل کهنه با پوست
آنرا بسوزانند تا نیک خاکستر شود بعده بیارند نشاسته و اورا

مرارند اینرا بسوزانند تا نیک سوخته شود پس بیارند طلق
دو جزو نمک سیاه اورا چندان بکوبند که سرمه شود دو جزو
ازین طلق و دو جزو نمک ساجی در بوته کنند و سرش نیک
محکم کنند و بپرورند تا مکلس شود بعد ازان بیارند سم کاو
بسوزند تا نیک سوخته شود و نیکو صلایه کنند تا غبار شود
بعد ازان دو جزو آهن پخته و یکجزو و یکجزو و سم کاو سوخته و یکجز
نارکل سوخته و یکجزو نشاسته سوخته و یک جز طلق سیاه مکلس
و نیم جز استخوان قلم کاو سوخته در دیگ افکنند و چندان میجو
کنند که مانند غباری چسپیده گردد انگه یکجزو کونه قرنفلی که ذکر او
گفته شد و یکجزو سرشیم پنیر که نمک سلیمانی باشد این
جمله داروها در هاون آهنین چندان بکوبند که بر روی چسپد
پاک کردن بعد ازان خواهند جهت ساده کاری روغن کمان
نیک داخل کنند و اگر درمیان صدفکاری کنند هموار کنند
برکهارا بنویسند و در آفتاب نهند درمیان خانه گاهگذاری
او نهند تا از غبار محفوظ باشند چنانکه بگذارند که اگر در

و انگه بسنگ فسان مالش کنند چون هموار گردد طلق سفید و محلول
و سفید قلعی و بلور سوده چون حریر در میان رکوئی بندد و دوده کوره
گرفته امالش چندان باشد که این دارو از و تلاوت کند و در
بطانه بمالند چندانکه جلا کیرد و مانند آئینه حسین شود که اگر
نمایکی غایت سخت باشد و این بطانه اصل کوبند انچه در حسن
معروف و ستوده است باید که در غبار نگاهدارد **فصل**
سیوم در ساختن بطانه کاورا زنگ فیروزه چون سنگ
سخت باشد و جلا برند و آب خراب نشود و بسیار ند زنگار
فرعونی دو جزو و سرشم نیم جزو و غرکمان ده جزو اول
زنگار را چنان صلایه کنند که غباری شود بغایت نرمی و انگه
بار و غن کمان بیامیزند و صلایه نیک بسایند بعد ازان
سریشم کور صلایه کرده بچسپند که سنگ میتوان بست چون
همه یکدست شود هر جا که خواهند کار بندند زرد خواهد شد و جلا
همان طریقست که گفته شد از فیروزه فرق نتوان کرد و آب
خراب نشود و در خشنده و چراق باشد این ستوده است

فصل چهارم در لعاب طاوسی کونه فرنگی سه جزو مس سوخته
یکجزو سریشم پنیر یکجزو و روغن کمان یکجزو و همچندان صلایه کنند که یکی
ذات شود و اگر روغن کمان نباشد یکجزو سنگ سلیمانی یا
نیم جزو بر و لفزاینده و در صلایه تقصیر نکنند لکایه ندطاوسی نیکو اید
مانند سنگ جلا دهد رونش و براق شود و آب خراب نشود
انشاء الله تعالی باب یازدهم در ساختن تیغ که چون کاغذ
بچند شکند و بدی بران باشد که آنینه ببرد و رخنه کند برده
فصل است فصل اول بیارند نعل اسپان چند
در زیر سم اسپان سوده باشد چند انکه خواهند بهم نهند دیگی کنند
و هر چه خواهند از آن بسازند و باسر کلغذ از آتش بیرون آرند
و کار کنید چون در آتش خواهند برد پیش از انکه از آتش برند
باب ساجی که استخار کویند در آن آب بچنانچه عمل میکند
تا وقتی که انچه میسازند تمام شود و نرمی بدی باید که بر مثل
کاغذ نوآن کرد و براق باشد و دو دم از آهن تیز دارند و بکنند
ببرد فصل دوم در ساختن تیغ خراسانی که لعاب لطیف بود

سیر آهن نعل دو قرص سازند و سوراخ هشت زیاده
دو قرص آهن بکنند پس بسازند چهار درم قلعی و دو درم مار
شیشا و وه درم زیبق مصعد و دو درم ریزه مس و دو درم مرتک
غلیظ و ریزه مس و سرب و زیبق بگدازند چون گداخته باشد مار
شیشا آس کنند در آن ریخته و سوراخها آهن ریزد و دو طبق
آهن یکجا کرده بهم نهند و در زهای آن بگل گیرد و محکم وصل کند
و در آفتاب نهند تا خشک شود بعد ازان در آتش اندازند
و بپزند و باز بیرون آرند و بکوبند چنانکه در هشت بار یاده بار
دو طبق یکی گشته باشد اگر خواهند که ازان تیغ خراسانی بسازند
و اگر خواهند کارد و کتار بسازند و این عمل مصراست و قیمت
مصری برابر بود و لایق خزانه بادشاهان باشد **باب دوازدهم**
در ساختن تیغ و پیکان و نیزه که چون دشمن را ازین نصیب باشد
رحم و هیچ دارو به نشود الا کسی که در آن بمیرد و آن چهار نوع است
در ده **فصل اول** چهار بند آهن نرم ده جزو مس سه جزو
ارزیز سوخته یک سرب و بیرنج سه جزو بهم آمیزند و در بوته بزرگ

کنند و سکار بر ای ریزند و با تش قوی بگدازند تا گداخته شود
در بول حمر بوته را فرو برند تا سرد شود و هم بدین طریق سه بار
این عمل کنند بعد ازان هر چیزی که ازین آهن بسازند چنانکه
تیغ و کارد و حربه و ناخ و دوربا ش و انچه خواهند ازان بسازند
هر کجا که خواهند جراحت کنند دشمن نیز هلاک شود و انیابد

فصل دوم آب دادن که چون بریده شود یا جریده
و یا خرد رسیده شود دشمن دران هلاک گردد اگر مقدار
رسد یکساعت امان نیابد بیارند آهک سفید کنند
سرکین و خاک و در آب بکوبند و بیول حمیر تر کنند و بر تیغ
و بر کارد و نیزه اندازند نیابد بعد ازان بقشار را یک مثقال
نیک بسایند در آب افگنند آنرا درین آب غوطه دهند
چون خراشیده شود اما نیابد **باب سیزدهم** در آب دادن
تیغ و کارد که بر امثال بود **فصل اول** در آب دادن
روی دران نوشادر بمالند و بر آن باشد بکوبند شب یمانی و
نوشادر بیکانی از هر یک جزوی سحق کنند و در آب بگدازند

آب دهند بکارد و بشمشیر و هر چیزی که خواهند بروی در آن توان
فصل دوم آب دادن کارد و شمشیر و دشنه چنانکه
او را بیرد یا بحد اشد یکبر منطق اندوده و بروی ریزند پول
آب دهند و هر چه که مثل ندارد و در آب دارد بغایت
است فصل سیوم آب دادن که چون بیرند بزود
نیکو شود و خارش افتد اندر جراحت بیارند کل و سرکین بره
سود و را بهم بیامیزند ملد اینند بروی تیغ گرم و بنا بند و آب
دهند که بریده آید با خراشیده نیکو شود فصل چهارم آب
دادن که چون بیرند به نشود و دشمن در ان هلاک شود و خاک
و سرکین با بهم بکوبند مثل هر دو در آن چه بیامیزند و تر کنند
پول حمیر و انچه خواهند بر آن این دارو را بیامیزند و باز بکپرند
بروی از دو نیخ در افکنند و پول حمیر بمالند تا بگدازند و انگه گرم
کنند انچه خواهند در آب عوطه دهند چنان شود که هرگز نیکو
نشود و دشمن هلاک گردد باب چهار دهم در عمل میناکاری
در غایت اعلی صفت بناک بیارند سنگ بلور و بسنگ

محک خورد و بساید سوده و بخته ده جزو اشخار سوده یک جزو موری
سوخته یک جزو سفید ارزیز یک جزو همه را بیامیزند و در بوته کنند و دا کنند
بوته سوراخ کنند و در بوته دیگر وصل کنند چنانکه از بوته اول در
بوته دیگر وصل کنند چنانکه از بوته اول در بوته دیگر وصل کنند چنانکه
از بوته اول در بچکد و بر یکدیگر راست آکنند باید که بر و بری راست
باشند بر مثال هر موزون و آتش قوی کنند تا بگدازد و آنچه
لطیف است در بوته زرین جمع خواهد شد بگدازند تا سرخ شود
توفیق خدای عزوجل مینای سبز گشته باشد هر جا که خواهند بکار برند

فصل اول اگبون بیازند همان سنگ که نگراده پیش رفته
ده جزو و دو جزو سفید ارزیز خالص یک جزو اشخار همه را بر یکدیگر
بیامیزند و بر همان طریق عمل کنند که مینای سرخ سنگ کرده اند
چون از بوته بیرون آورند مینا بود اگبون و لطیف و روشن
بر نگ آسمان هر جا که خواهند عمل نمایند نیکو بود انشاء الله تعالی

فصل دوم مینای زرد بیارد دو جزو سفید نیم جزو
اشخار یازده جزو جوهر اصلی بیامیزد و بر همان طریق عمل کند چون

بیرون آید مینای زرد بود **فصل سیوم** مینای سرخ
وجز بلور صاف کشمیری سوده یکجز وزیبق یکجز وکبریت
ویکجز سفید ازنیز جمله را باهم بیامیزند بهمان طریق بگذارند تا چون
سیماب این حل بر آهن و مس مانند نقره کوفته شود و چرمی نقشی
و بیرنج بکشند نیکو آید **فصل چهارم** مس را هم برین طریق
قره کردند همچنان بکشند و ازنیز و سرب نیز بدان طریق
کرده اند زاد این چهار کیبت و بسیار جا کار آید و رنگهای
ازان جزد **فصل پنجم** فولاد یکجز وزنگار و روغن مرداسنگ
دو این همه را بکوبند بکشند و بگذارند تا چون آب نیست
فولاد بس جا کار آید **فصل ششم** فی حل سیماب جیت
سیماب زند جزوی سیماب و مثل او نوشادر و ثلث الیشان
و مثل هر دو پوست انار و نیم دانگ روغن لفت
که در مینای زرد عمل کردند بهمان طریق نگاهدارند
زبوک بیرون آید بتوفیق خدای عزوجل بزنگ لعل و
یاقوت یا زنگ رمانی بود اگر عمل حایل صاحب دولت

بکنند ... روی دهد که ... آفریده از لعل بدخشانی و یا
عرق بتوان کرد هر جا که خواهند بکار برند فصل هفتم چگ
باشد رنگ او برنگ فیروزه اصفهانی بیارند جوهر
مس سوخته یک جزو سپیده از زیر یک جزو سنگ
یکجزو اشخار یکجزو همه را بهم کنند و در بوته نهند بر آن طریق
و بگدارند تا سرد شود پس بیرون آرند جوهر چکیده با
فیروزه کانی هر جا که خواهند کار فرمایند و از مستهان
ندارند تا بمراد رسند انشاء الله تعالی فصل هشتم
کیمیها سوده بیارند جزو شنگرف روی و بیار جزو
سوخته بکوبند و یکمثقال اقلیمیا سیمیا را بکوبند
معرفت آهنی کشند غیر اقلیمیا و کبریت بر آن قرار دهند
تا آمیخته شود پس فرو گیرند و سرد کنند و بسایند
و خشک کنند در سایه و در بوته نهند و بدمند تا گداخته
شود پس آنرا سرد کنند و بیرون آرند سنگ
سرخ و نیکو بود و بجای جلا دهد و در نگین

پانزدهم در صفت خضاب و انگشتان عورت بدان
کنند از هفت رنگ و ایخمله حسن و جمال است و موجب
شهوت و محبت است و این چند نوعست فصل
در رنگ طاوس قلفدیس دو مثقال توبال آهن ۳
بست انار ترش نیم مثقال حنا ده مثقال خرد بکوبند
آب برگ چقندر خمیر کنند و بر دست بندند و یک ساعت
و بشویند طاوسی نیکو آید فصل دوم رنگ سیاه
ت مثقال و سماق از هر یک دو مثقال مازو وصمغ عربی
یکمثقال توبال آهن و زرنباد از هر یک نیم مثقال
ب بکوبند چون بسرکه تر کنند و بر دست بندند
کاغذ نقش خوب بچسپد براندازه دست و انگشتان
و بر زیر آن بندند بغایت خوب آید فصل سیوم
رنگ مثقال مراد یکمثقال سنه بست مثقال زرنیخ
ت صمغ عربی از هر یک مثقال زعفران ۳ جبه
بکوبند و با ده مثقال حنا بیامیزند و با سرکه بسرشند و بر دست

بسند و بدارند در فیروزه نیکو آید **فصل چهارم** خلوتی خون
چکیده دو جزو و سه ورق زعفران و عروق کرکم از هر یک جزو
مصطکی نیم جزو همه را بکوبند و با آب صمغ عربی بسرشند و بر
بسند و یکساعت بگذارند نکی آید بغایت لطیف
بسه بگیرند لاجورد و عروق کرکم و سه همه از هر یک جزو مصطکی
زعفران از هر یک نیم و این جمله را نیکو بکوبند و با
صمغ عربی خمیر کنند و بگذارند تا سوده شود و بر دست
نکی لطیف در غایت لطافت بود **فصل**
بگیرند پوست تریج تر و خشک از هر یک جزو کوفته
چندان حنا بندند بیامیزند
دو درم آمله و نیم درم مصطکی با آب نیکو نم بخمیر کنند بکو
نیک سرشته شود و بر دست بندند که همچون زعفران
فصل ششم بگیرند حنا بست درم و آب
سه مثقال زاج و صمغ عربی و کیرا سه مثقال هم لاجورد
سه مثقال با سفیده مرغ نم خمیر کنند و بر دست بندند

بنایت لطیف آید باب شانزدهم در بخش مشتمل بر ادویهٔ
ورمانی و زراوندی و حصفا و قبرسی و ترکی و فارسی و غیره مفتا
نوع است فصل اول در بخش مشتمل بر رومی
بیارند و آزده جزو سیماب خالص و کوکرد بر هم بگلی کنند بعده
قرابه شیشه سبز بیارند که بنده پاره سبز تر از شیشهای دیگر باشد
و آن شیشه را در گل حکمت کنند و خشک کنند و آن بگلی را در
شیشه اندازند و بعد از آن پنج جزو زرنیخ سرخ بسایند و در
شیشه اندازند و بسنوار استه تا همه یکی گردد و مخلوط شود بعده
شیشه بمک آسنوار کنند و بگذارد تا خشک شود و بار دیگر هم از
مرتبه هم احکام کنند و بگل حکمت کنند پس دیگ بزرگ آرند
بقدر یک ذرع و یک ربع در آن اندازند و بر سر آن شیشه فرو برند
بقدر یک و یک ربع از لب دیگ و شیشه در میان آن ریگ چنان
باشد و ملگرزن دیگ در گل حکمت کنند چون خشک شود
بر دیگدان بنهند حاشیه دیگدان بگل استوار کنند چنانکه اثر آتش
از هیچ طرف بیرون نرود و بگیاه سوختنی نرم کنند و در اعتدال

کوکرد زرد بغایت ساده ترش باشد و بکلی کشده و دره
کردن دراز کشند و باید که قاروره بکل حکمت کرفته باشند
غایت محکم و قاروره درمیان کوزه سفالی سرفراخ
چه سرد کردن قاروره از کوزه بیرون باشد و کوزه را
کستر کشند و بجوانب قاروره اکنده کنند باید که خاکستر
نرم باشد و کوزه بجملکی درکل کیرند و کوزه در کوزه کم دیرند
کوزه بکل کیرند و چنان سازند که کردن کوزه بیرون باشد
یخ ساعت آتش باید یک زیرآن پیشتر دزدند و بیزم باید
آتش چوب نباشد و چون تمام سنود در کوزه کشند تا سرد
نه بیق و کبریت برد لوتی شیشه نشسته باشد بردارند
ر منجریت و اکر خواهند که نیکوتر بود نیم دانک نوسادر
داخل کشند که بغایت نیکو آید فصل چهارم اندر
تکرف مصفا در غایت خوبی سازند کوکرد زرد یکدرم
سابه سپرده درم درهم کشند و پانزده درم بعضی کفته اند که
درم کوکرد یکدرم زنجفر در شیشه کنند چنانکه سه شیشه کشاده باشد

و مصدر را کل گیرند و خشتی بخته و رتنور بتهر کرم نهند و شیشه
خشت بخته نهند بقدر انکه بکنان با دوغان خورند پس
که شنگرف شده باشد مجربست و از همه لایق تر
بکار برند فصل پنجم در ساختن شنجرف رومی
آسان تر که از آنها گفته شد گیرند بست مثقال سیماب
دوازده مثقال کوکرد و دو مثقال زرنیخ لعل لغایت
مانند غبار جمله با یکدیگر بکلی کنند و در کاسه کنند و
تابند و آتش از وی دور کنند و خشتی بخته در میان
و کاسه بر سر وی نهند و سر تنور محکم بندند و روز دیگر
بگشایند و کاسه بر گیرند شنگرف باشد بغایت خوب
رومی نیکو لطیف و اگر در شیشه کنند دو دو روز
و عودی کرد تا نیک معلوم باشد فصل ششم
مهره از بلور هر چند تنک تر نیکو تر و افزوده بها آید
زیبق خالص یک اوقیه غایت نیکو و صافی کنند هم
آتش چنانکه میباید روشن و آتش را آنباب نیکو

[illegible] انبیق و این مهرها در و بکن و سرش استوار بکن و تنور
[illegible] کند و شیشه یک شب با بروز در تنور گرم نهند و سر تنور محکم بگیرند
[illegible] صباح که سر تنور بگشایند بفرمان الله تعالی مهره همچو یاقوت
[illegible] شیشه بود تمام شنگرف رومی لطیف در غایت خوبی

فصل هفتم

در شنگرف رمانی بلا مثال و این از همه
[illegible] بود یا رند زنبق خالص و او را پاک کنند چنانکه در ی سیاهی
[illegible] کند و اگر نیابند سوختی پاک کنند جوهر یار بود پس چون پاک شود
[illegible] سنگ بیارند و بر صلایه بسایند و زنبق بر او فکنند تا مرده
[illegible] شوند پس در شیشه در آورند و سر او را ایقاً روح و کل
[illegible] کنند و محکم کنند و یک شب در تنور گرم نهند تا بداد بیرون
[illegible] شنگرف رمانی شده باشد در غایت خوبی جمله را از
[illegible] آرند

فصل هشتم

در رنگ کردن نیست و چهار
[illegible] وجه بدین جمله و لطایف آید مشتمل بر سه فصل

فصل اول

در رنگ کردن عروسک یعنی کل کسنه
[illegible] یارند اینچنین چندانکه خواهند و او را نیم کوفته در طعامی

کند و اندکی آب در وی ریزند تا زرد آب لیمو یا نیلی بر رود و انچنان
بپاره پنبه باید کرد چنانچه سرخ نشود و اگر سرخ نشود هنوز زرد
آب دارد همچنان بر دارند تا پنبه لعل نشود و الگاه مصفر را
بنیک بیفشانند و در آفتاب باز کنند تا نیم خشک شود
الگاه بگیرند ساجی سوده هژده سیر از ربع سیر دروی بیفشانند
و بدست بمالند چندانکه مصفر در قدح آب ریزند و بر سر آن
آب ایستد هنوز کشته نشده باشد و اگر در نک آب
نشیند کشته شود الگاه در کرباس کنند و بیاویزند چون اول
آب بریزند رنگ سرخ خواهد برآمد چندانکه دانند که این
عروس خواهد شد و مرتبه دویم آب بگیرند و چون خواهند
که جامه یا کاغذ رنگ کنند بیارند آب انار دانه سفید یا آب
لیمو یا نیلی از بنها هر کدام باشد قدری در آن آب ریزند و دست
زنند چون کف کند هنوز آب سرخی کم است و چون
چون کف کم کند و آب ایستاده مانده باشد الگاه بیارند
کاغذ سفید هموار سطبر و قالبی و قدری کاغذ رنگ در میان

قالب

قالب کنند و کاغذ دران زنگ افگنند اگر غلیظ نهایت
سبزی باشد دو پاس بیشتر در زنگ بگذارد و اگر نه یک پاس
بیک عروسک لطیف آبجون خشک شود مهره کند بیاض
باشد زنگ بخودی قبل ازان آب انار درمان معصفر بریزند
و درمیان لغط آب بر کشند تا رنگ سبز کرده بخودی باشد
و ان زرد آبی که اول از معصفر برآمده کاغذ دران تر کنند چون
خشک شود در آب سرخ غزال کرده زنگ دو دانگ زرد
آب و چهار دانگ نیل بخته دهند سبز لطیف شود چنی چهار
دانگ زرد آب و دو دانگ نیل بخته چنی آید زنگ زرد بستانند
هر دو زعفران در آب در ظرفی کنند و قدری آب بگرم و نیم
گرم بگذارند بلکه هیشه بعد ازان بیالایند و کاغذی دران تر کنند
زرد کرده بر بدارند هیشه زنگ سبز و زنگ حنائی بهمین گونه
گیرند همین دستور که در زعفران گفته شد عمل کنند و زنگ ان
شنگرفی قدری بستان افزایند و همان طریق که گفته در زعفران
عمل کنند نیک آید زنگ و وزنگ که بسی سفید باشد و همی عمل

اول بیفتند بر سر آب مصفر فکنند فرو میرود و بگذارند چون
نیک رنگ بگیرد و بر دارند جانهٔ سرخی و سفیدی بگیرد در رنگ
که در رنگ که نیم سرخ و نیم زرد اول نیم کاغذ را سرخ کنند چون
خشک شود نیمهٔ دیگر در زعفران کنند نیمی نارنجی و نیمی لعل گردد
رنگ بنفش گل نیلی هست که در کنار باغها که دیوار از خانه ساخته
اند میمانند و بچیده بالا میرود در رنگ نیل است آب او
رنگ لاجورد است و نام او سفید نیلی گویند و در خراسان
زنگک میخوانند او را بیارند و بکوبند و آب او را صاف
کنند کاغذ را که در و تر کنند بنفش شود در رنگ طاوس چهار حصه
آب زنگک یک حصه زرد آب رنگ سبز پیکانی کاغذ بادی
در رنگ اگر تر کنند سبز پیکانی شود در غایت خوبی رنگ
کلکون قدری بقم را پاره پاره کنند در دیگ پاکیزه بجوشانند
و سفیده قدری حل کنند بیامیزند و اگر کاغذ را آب سنت
یمانی بردارند و خشک کنند همه رنگها زود بپذیرد قدری
زعفران حل کنند و صاف کرده ورق در نیم حل چنانکه ریزه ریزه

شد بآن برآمیزد اول کاغذ را بآب سنب یمانی برزنند
بگذارند تا خشک شود بعد ازان زعفران کرزرد آب آرد
بپزند و درو تر کنند زرد زرین در خشان شود برنگ لیموی
لطیف **فصل دوم** رنگ نارنجی کاغذ را بدان صفت
شسته شده بآب سنب یمانی برداند و در مصفر برآرند
کرزرخشان خواهد آید همانست **فصل سیوم** رنگ
بنفشه یمانی سود رنگ فستقی بآب زاج کبود و زعفران بگدازند
همچنان شود رنگ ارغوانی سبز را بآب بقم برآرند روشن
همچنین کاغذ سنب یمانی داده را بآب اشنان و سفیده برآرند
رنگ طوطی در آب زنگار مصفا کرده اعمال زنگار است برآرند
سبز میشود مانند طوطی نرم و لطیف شود اگر زرخشان
کنند شنگرف آمیزند رنگ لاجوردی در آب زنگار کل نیلوفر برآرند
نیلوفر آبی رنگ فیروزه قدری سفیده با رنگ بمالند و کاغذ
دران بگذارند رنگ قلمی از رنگ که کفه سند قدری سفیده بگیرند
و ده پانزده چوبک باریک بنیه بر سر آن بپیچند و بر کاغذ

شب یمانی داده هر محل گل بر کی بکند چنانکه هر دو رد قلمی شود
زرا فشان کنند خشک سازند مهره نشند خوب آید رنگ
گل بنفشه که گلگون صفت بود اگر آب لیمو بنویسند سرخ از هر چیز
تمام تر برآید اول کاغذ را آب معصفر برکشند چون رنگ شود
بیرون آرند معصفر که در دهن لیمو انداخته باشند بغایت لطیف بود
نمائیست مانند گلستان شود رنگی دهنکی زرنیخ ورقی نیک صاف
کنند که غباری نشود آب صمغ عربی حل کنند نصف زرنیخ نیک گل
سفیده وصاف کنند کاغذ دران بکشند بهنگ مسیلی آید رنگ
گل انار گل انار بخشی بکوبند و در کاسه چینی کنند و بگذارند تا صاف شود
و کاغذ شب یمانی داده دران تر کنند بقیه رنگ گل انار آید
رنگ سبزه دهن کفته شده است کاغذ را دران زنگار نقره
بر کشند و خشک کنند و دیگر بر کشند زرافشان کنند بهترین همه رنگها
بود مثل ندارد حدید و لطیف است و این کاغذ بر هر زر بود و
هر قیمت ندارد رنگ نقره خالص است **باب بزدهم** در ساختن
زنگار و آن هفت نوع است زنگار سبزه دهن و زنگار تیسای

زعفرونی و صفا و هر خربه و فیروزه و انگار حمصی جمله در سه فصل

فصل اول در صنعت انگار سبزه دهن بیارند ده مثقال براده

توتیا خالص و در صلایه اندازد و سه نوبت بشویند بآب نمک سفید

و خشک کنند همچنان سه نوبت نشسته باشد و خشک کرده

بیم چندان نوشادر بیکجائی بسایند سرکه بران ریزند و نوشادر

حل شود و میسایند و رها میکنند تا خشک شود و دیگر بار مینشویند

و هفت بار و در هر بار سائیدن خشک کنند هفتم بار چنان

نگاری شود که در غایت سبزی باشد و آنرا صحرا سبزه دهن

نوچند همرنگ باشد که غله در صحرا بروید چیزی آمیزا سبزه دهن

در غایت لطافتی که دمیده باشد فصل دوم در صنعت انگار

زعفرونی عجیب بیارند براده مس پاکیزه چندانکه خواهند در صلایه اندازند

و سه انگور بران ریزند و رها کنند تا خشک شود باز بسایند

همچنان هفت نوبت بشیره انگور صلایه کنند و سه آب سبز

بآب نمک بشویند در کاسه چینی کنند و بگذارند تا قوام آید

همچنان خواهند انگار هر دو این را حمصی و زعفرونی خوانند فصل سیوم

صنعت زنگار ترسائی و این بسی لطیف است بیارند برنج
مس چندانکه خواهند و در کوره آهنی سرخ دبوزن مس نوشادر
کافی که پنجاه یک حل کرده باشند در میان روده مس بار کنند
و ربع یکی از این هر دو عمل سفید شرین سابیده بیندازد و
در آفتاب نهند و آب لیمو میریزند و صلایه کنند و باز در آفتاب
نهند تا وقتی که مس در میان آب لیمو و نوشادر منحل شود و زنگار
بغایت اعلا کرده **فصل چهارم** در صنعت زنگار بردست
بیارند برنج مصری و در سبوی مسین نو کنند و دو من سرکه
بر سر آن ریزند و سرش بگیرند و در تنور گرم نهند و سر تنور بگیرند
بعد از یک شب و روز بیرون آرند همه زنگار فیروزه باشد
فصل پنجم در صنعت زنگار مصفا که بالمثال بود بستانند
زنگار حمصی جزو و از سرکه سفید مقطر جزوی مکدار زنگار حمصی در
سرکه مصعد حل شود و سرکه سبز کرده پس آنرا صاف کنند و ثفل
آنرا بیندازند و آن زنگار مصفا را در قرع کنند و بگیرند آنچه در قرع
بماند زنگار مصفا است یک درم از این زنگار بهتر از چهل درم زنگار

باشد بسیار چه کار آید بتحقیق در زنگ کردن فیروزه بالا بطرات

فصل ششم در صنعت زنگار فیروزه نیکو بگیرند مس صحیفه کرده

نازک و بیارند بخشی مسینه نو و سرکه مغطا مناصفه

در کاسه در و محلول بود و صحیفها را تر کنند بسرکه وحشی شیر

بندد و این جمله صحیفه بر بخمه چاشت بخیانند و استوار کنند

همین نمناک باشد بعد از آن یکهفته بیرون آرند و هر چه زنگار

نشسته باشد بتراشند و آنچه مانده باشد همین عمل کنند تا جمله

بشود و از مس برآده باشد روا باشد فصل هفتم زنگار

بتراشی ده جزو و مس سه جزو و نوشادر یکانی بهم آمیخته کنند

سرکه انگوری بر سر آن کنند چندانکه بریزد و غرق شوند و سر آن

باز کنند و در سرکین اسب دفن کنند تا پنج روز هر روز سرکین

نو تازه کنند فصل هشتم زنگار جهی بیارند بیخ دشتی

برآده کنند و با آب نمک بشویند سه نوبت بعد از آن

بیاشند کوزه بیخی و بیرا از آب تر بیخ مصفا کنند و نصف برآده

نوشادر محلول اندازند و این کوزه محلول هر زنگ باید چنان باشد

که سرکه بر اده و نوشادر از نصف کمتر نباشد
بستاند در هر آتش نهند و نیم ساعت
افروزند آهسته چنانکه آب بجوش کند و کمتر
چنانکه فرو نرود و طاس بر سر دیگ کرده
از آب بیرون باشد تا دیگ نرود پس آب
مس در آب مرغ حل میشود باز میشود و در هر یکی
سبز شده باشد در طرف چینی میکنند و باز آب مرغ
و زنگار میریزند این زنگار هر چند زنگار دیگر
نوزدهم در عمل ساختن لاجورد که با کافی مقابل کند
اول بستاند پوست تخم مرغ چند که خواهند
نمک بشویند و بخوشانند و بکفدست چندان
ریزند که پوست تنک انروی بپوشد نماند
که بر سر آب کدورتی نماند آنگاه نیکو بسحق
و کوزه را البل کرده بگذارد تا خشک بشود آنگاه
کران دیا در کوزه کران نهند که آتش تیز باشد تا مدت یکهفته

بیرون آرند همه سفید در غایت خوبی شده باشد بستانند
ازین وجزوی براده مس را با نمک بشویند چندانکه
بوی او برود باید که جزو نوشادر کافی بر آمیزند و در خاک
دفن کنند باید که همه در دیگ آمیخته شود بعد از همه
طعام لاجورد شود امر ینعنی قوتابل مس بشر باشد و سحق
باید کرد و در دفن کردن از غبار نگه باید داشت که
نمک و حس پیدا کند اگر خواهد که لاجورد را آب کند
چنین کند احتیاج از وانیست که لاجورد دهد بر و نمک سابی
کرده در او غرغنجه خمیر کند و یک بوته بزرگ بیارد و تا
سوراخ کند و لاجورد در و طلا کند و سرش محکم کرده بوته دیگر
وصل کنند که آنرا پوست بر پوست خوانند و مشرا کند
مس شرخ که حلیمی طبع اوست ازین مس اگر یکدرم
صد درم نوشادر زرد افکنند بزنگ سرخ گردد بغایت عجیب و اگر
خواهند بنفشه بر آنچه خواهی کل سرخ بیرون آید مانند لاله
کبود البته نباشد و لاجورد بغایت لطافت و خوبی بهم رسد

چنانچه گفته شد و عمل کنند **فصل دوم** در شستن
لاجورد در تابه آهنین کنند و اگر مسی باشد بهتر باشد و سه
بریزند چندانکه از زیر آن در گذرد و انگه بجوشانند درین سرکه
تا وقتی که کف باز نماند و باز بجوشانند تا حرکه بجوش
پاک نباشد و یکبار سرکه کنند پس این بار سرکه بماند با آب
و آب رمانی کرده بریزند و در آفتاب نهند تا کف
بگذارند تا آفتاب او را ببرد و انگه چون حل خواهی
عربی بسرشند و بکار برند **فصل سیوم** آمیختن
خوب بستانند لاجورد نیکو و آن باشد که بهتر
در طاس کنند و آب بر و بریزند و بر سر آتش نهند
بجوش آید و همچو کها بسر آورد نهند تا سرد شود و آب
بریزند و اندکی آب بر و چکانند چنانکه
اندر و بگدازد و قطره آب بر و چکانند و بهم
شود و آب در و کنند و بشوراند و بگذارند تا
آب بتوارد دو رکن بار و بگذارند بجوشند و بگذارند

ب از سر آنی بریزند و خشک کنند بوقت حاجت
خواهند در کوش ماهی کنند با آب صمغ عربی چندانکه خاصیت
کار کند **باب پنجم** در شنگرف صفا کردن و سیاهی
بردن شنگرف نوع است **فصل اول** بستانند شنگرف
بمانند بخود بخود با قلا کرده خورد در قدح چینی میطن کنند
صبیانی در واندازد چنانکه چهار انگشت بالا
شنگرف مرم معتدل بنهند تا نرمک بجوشد و هرچه در وسیاهی
سر آورد آنرا بریزند باز آنچنان کنند تا سیاهی از وبرود
لعل رمانی شود بردارند و عمل کنند **فصل دوم**
شنگرف را در کتان پاره بریزد و نوشادر کافی حل کرده
فرح کنند و آن شنگرف میان آن بیاویزند **فصل**
سوم شنگرف سیاهی حل کنند و شنگرف پاره در کتان و
بر آن اول آتش کنند تا سیاهی جمله زایل شود بستانند
هر کاهنده نوع شنگرف سیاهی حل کنند و شنگرف پاره در کتان
بسته در آن آویزند بجوشانند تا سیاهی جمله زایل شود **فصل**

چهارم نوعد بکیر بوسا در بکانی و شب یمانی در میان نمایب ساید
حل کند و مقطر سازد و مصطکی در وریزد بجوساند تا سیاه
زایل شود فصل پنجم نوعد بکیر شنگرف با با فلا
کرده در روغن کوسفند تازه کند و با نشن معتدل جوشاند
و او سوله با زدهد تا جمله سیاهی زایل شود کار بند
ششم نوعد بکیر در سرکه مقطر آوبرد جمله سواد برود
ازان کم کرده بعده در روغن بجوشاند در غایت
شود در کار بندد باب بیست و یکم در صنعت کوزه شنگر
پختن و ساختن چاه و فرن جهت حل مروارید و غیره دیبا
کار ضرورست و کلخت و قلقند رو قلقطار و قلقند
قلعت ساختن جهت انک کردن بلور و غیره هر چهار فصل
فصل اول در صنعت کوزه شنگرف پختن باید
بعد از انکه آتش کند سه سوزخ بر سر کوزه با نعد تا
بیرون رود مقدار سر انگشتی در وشود تا هوای دارد
گرفته باشد بر ابر سر دار و حال از کجا باید کرد که بر شیشه

دو پی اندازه باید کرد چنانکه تا سر دار راست کند وی
نگردد چون چوب بدین شیشه رسد رها کند تا سرد شود و
این صفت کوره بود **فصل دوم** چاه حل و مرارید و غیره
چاه دفن کند چنان بود که بکنند دو چاه و دونی یکدیگر هر یکی
دو گز تا طیر را در یکی چاه دفن کند و میان زیر الفرس از زیر
چاه تحویل باین دیگر در زیر تازه باید کرد و زابل احمار بهم بیامیزند
و از باد نگاهدارند تا چهل روز بگذارد همین عمل کند تا نگ
شود و آب کرد **فصل سیوم** در ساختن داروی
جهت زناک بلور و غیره اول ساختن قلفند بگیرند زاج یکمن
سماق من آب ده ده سیر زنگار ده سیر سولیش مس در جا
یکا می کنند و بجوشانند تا عقد کرد چون دو شاب بردارند
نهند تا خشک شود قلفند پس بستانند زاج بلور یعنی
پیکاری را نگر از حل کنند و صاف کنند و بجوشانند و زنگار نیز نوشادر
او بجوشانند سر دو را صافی کرده باهم بیامیزند در جامه آنرا
عقد کنند تا خشک شود پس از مدتی باشد که زآب حل

کنند و صافی کنند بعد چهار انگشت یکی زرده و بیضه مرغ
در آن افکنند تا عقد شود صفت زاج قبرسی بستانند زاج
صافی کرده بخورد روشن زنگار میرهند تا سرخ شود و این چهار
نوع است زاک چون باد عمل میکنند از مومنی بهتر باشد
صفت ساختن بطرون که از مومنی باشد بستانند نمک
سیاه یعنی ملح القلیا و نمک و بوره سفید از هر یکی وزنی
سایند و مبون کنند با ب ملح قلیا و خشک کنند فصل
چهارم در صفت کحلها بهترین آن باشد که بستانند
کل سفید پاکیزه کنند و کاهی پاکیزه بهن کنند و باره آب
ریزند تا تر شود و لدهم بریزند تا اگه دست بوی رسد تا کبر
تا خشک شود بخوب بکوبند و بغربال بیزند و باره باره و
ناون سنگین بکوبند و باز بریزند بعد از آب بر کنند
و سولنش بیخ در دنا ریزند یکشبانه روز نمک بسیار نهند و زنبل
الفرس و زنبل البنوا کوفته بیخته خاک اره بگیرند
نمک بکوبند همچنین همچندان از این کل سرشته تا او میاید

طلی سفالین کوفته بیخته و یک کف موی سفید ستور هر کدام
یزه بپوداز ان موی سه روز بگذارد و وبساید این بهترین کلهاست
باب بیست و دویم در رنگ کردن ظرفها مثل کاسه و کوزه
که مانند زر و غاید بستاند قلقند ده جزو مس سوخته ده جزو بسیاد
و یک سحق کند و سفیدی هفت مرغ بر شند تنها خام بعده
سر کوزه سفالی خام بپوشانند و در کوزه کوزه گران بهر نما بکوزه
دیگ بپزند چون بیرون آرند رنگ او مانند زبرجد باشد و از
نقصان نکند باب بیست و سیوم در حل اجساد که در رنگها
بکار آید پنج فصلست فصل اول در حل کردن نقره پیمانند
سیم خالص جزوی بمجذان سیماب مکلس و بمجذان قلق
مکلس و بمجذان تو بال آهن همه را در کوزه کنند و بگذارند تا
چون آب شود این حل بر آهن و مس ماند نقره کوفته شود
و جزوی نقره بر مس و برنج بکنند نکو اید فصل دوم مس هم
بر نهجی که حل نقره کردند همچنان کنند و از زیر و سرب نیز دان
نوع بسیار بجا بکار آید و رنگها خیز بکند از ان خیزد فصل سوم

فی حل فولاد بیارد فولاد یکجزو زنخار یکجزو وروغن مرد ارسنگ
هردو را بهم را بکوزه کنند و بگذارند تا چون آب بگذارد حل فولاد

فصل چهارم در حل سیماب جهت کوکه بیارند جزوی سیماب
و مثل او هردو نوشادر و ثلث او خاکستر و مثل هردو پوست انار
و نیم دانگ روغن لغت سامری همه را بکوزه کنند و سرش استوار کنند
و بدمند تا آب او زود بگذارد اگر ازین آب سیماب کوکه کنند
در نهایت لطافت امساک کند **فصل پنجم** حل زرنیخ
جهت لطاستی بگیرند زرنیخ زرد جزوی و مثل او ساجی کوفته و مثل
او روغن لغت اسکندری و مثل اینها سرکه دبول صبیان همه را
بکوزه کنند و بدمند حل کرده و ازین زرنیخ هرچه طلا کنند
براق و روشن باشد **باب بیست چهارم** در صفت کردن
و سیم و مس و فولاد و ابرک و سیماب که چیست خوردن
باشد مشتمل بر پنج فصل **فصل اول** در کشتن ابرک بیارد
سیاه و سفید هرتاک بکوبد و در خرقه کرده و ثلث
اندازند و در میان آب گرم بجوشانند قدری و بیرون

ر مند بوده تا چند مرد بمالند و مایه طلق در انه آب قرار
گیرد با هستگی آب از سر آن دور کنند و آن جسد را آفتاب
خشک کند بعد بیارد تهیه و در وقت کنند و چند نان ارد بیزد
در ما چکنی قرار کرده بعد از پختن سرد کرده بگیرد و خشک کرده
تا هفتاد و دو نوبت چنین کنند بلکه زیاده تا در خشندگی
کمتر شود بگیرد حکیمان انواع معجون از و میسازند
میخورند حکیم گوید این ترتیب مرد خورنده را سود دارد
تمام آرد اگر حمل خرم باشد همه را خشنود کند
اندام نباشد دایم گرسنگی غالب باشد مصلح ابریشم را
خوردن بیارد عقرقرحا و بهمنین و سپاس و خولنجان
و مصری و جوز بوا و پنج کوچ و تخم نیل و مصطکی و طباشیر جمله را
برابر بگوید و بهمه دو آن مقدار که دارد و بود شش حصه
طلق کرفته آمیخته برابر همه نبات کوفته بیخته در شیشه کنند هر بامداد
نوزده کفر تخم و نهار خاصیت این دارو بلرمثال است
درکشتن سیماب جهت معجونات بیارند یک شیشه

کرون در روز کم با آنک و فرو گشاده و ران سیماب کند
و نیم سیر بوسا در یکانی هر سه را مدود شیشه کند و حاقی
شیشه پاره کاغذ بنهد و بخاکسته و نمک هر سه استوار کند پس
دیگ را اندک رنگ کند و شیشه بنهد بوده دیگ پر از نمک کند
چنانکه آنش بخش طعام بود دو از ده ساعت بس کند بعد بگذارد
و سرد کرده روز دیگر بیرون آرد و شیشه را بشکند و زیبق
گشته بستاند هر نمک شنگرف بود از این سیماب هر یک مثقال
بمالند و بسپارند و چون ورنک دو پیره نهار بخورد و
دهان از هر شی نگاهدارد و هر چهار ماه زمستان بخورد و در
زحمتی بطریق دیگر میدهند اما آنچه از تجربه معلوم شده است
بیارد کباب چینی و عاقرقرحا و موصلی سیاه و سفید و فلفل
هر دو و بسباس و تخم اذخ و تنکن و تخم کویخ و قرنفل و الایچی و
زعفران و مصطکی و جوز بویه و اجمود و نال یکماشه و سنبل هر
متساوی کوفته و بیخته و بمجمد دارو عسل کسر و نوشادر یک
اکس کند و ده مثقال از غلوله ساده و یکی از این سرشاهی وی

در صبح و شام تمام باد اندام را برود و سنیات را تمام نماید
و باه بیشتر زیاده کند و قوت باه افزاید و رنگ سرخ
و اشتهای یکی برو شود و اثر مردی در تن نماند و غم و اندوه
زایل گردد و منافع آن در کتاب نکبی از ب یاری نوعی دیگر
بگیرند سیماب کبریت سیماب خالص چهار سیر در دیگ
سفالی کنند و چهار سیر مگنه ی آس کرده بر سر آن کنند و بسوزانند
تا سرخ شود پس دیگی دیگر بر سر آن کنند باز کوزه چنانکه
گفته شد یکجا شود و چهار مثقال و نیم مدخل بیاشد
و با کشتر نمک و مایه تر مهر کند هر گاه خشکی برد باز جمع
کنند همین طریق عمل دارند تا شانزده بار پس آتش کند
تا شعله آن بیرون نماید اطراف دیگ را گل کرفته
بگذارند تا دو روز و شب بر دیگ آرد در ها کند تا سرد شود
آنگاه سیماب گشته بستاند چنانکه میده دوباره پس آنرا
بگیرد و همان منافع نوشته از و آید و هر که سیماب گشته
خورد پس منافع بیند و بی انکه بی آتش کند حکیمان آنرا زنده

میتوانند کرد و آنرا حوزدن نشاید و آن را نیق نیست کہ
نوع دیگر کشتن سیماب بیارد سیماب بگیرد و بپوست مرغ
خانگی خشک کرده و با ریگ بساید سیماب در سفال
نارسیده اندازد و زیر سیماب دو درویه ادویه بر کور اندازد
و سفال را بر آتش نهد اندک اندک بیزم بسوزد کہ آتش تیز
وادویه نیز اندک اندک میرنجه باشد تا زمانیکه سیماب خاکستر
سه دفعه و آرد دو جه با یدک تمثول بخورد نیز مقصود حاصل
فصل سیوم در کشتن فولاد جهت خوردن بیارد
سوهنش فولاد دو در بول بقر بجوشاند چون دو روز و شب
در سرابه خام دیگر در سرش نهاده دو پاچک
برر بین کند و سرابه مذکور بر دی نهد و سفال را بر روی سرابه
نهد و یک سبد دیگر پاچک دستی بر کرد آن بچیند و آتش
در زند چون سرد شود بیرون آرد و یکپاس دیگر بشنر
باشیره صرا سگند تا شیره بسیار در خود و دیگر سرابه
کند بطریق در شیره بیکره بوده در شیره کبوتری و دیگر در شیره

انش برند و چهارده نوبت بهمان طریق در شیره صبر سحق کنند
انش برند بعد ازان بطریق در شیره بهنگه بعد در شیره بنوشادر
در شیره زوقوم و دیگر در شیره اگ و دیگر بستانند پهلدار آب
و دیگر شیره آن بستانند و فولاد مذکور درین آب سحق
در هر شیره سحق و یکبار آتش برند چون درین دارو بخته
شود خشک کنند و این عمل باید دایم بر بهپزد و قدری ازان
شربت بریزد اگر آب ایستاد فهو المراد و اگر فرورود چنگ
دیگر بشیره صبر سحق کرده آتش دهد اگر چنین فولاد کشته را
چه سلاح نشود تاب مردم عجب نماید حکیمان هر نوع زحمت را
کشند و بهند و لی هر که فولاد کشته بخورد او دهند هر رنج
که هست بود بیرود و بپزند و با کبیر دقیق و بیرقان و
النفس و قولنج را دور کند و کرم شکم را بکشد و بلغم
کند و آب پشت افزاید در زنگ سرخ کرداند و چکیدن
و آید و از هر بیوه و سنبات اثر نماند و خفقان را
کند و درد شقیقه باز دارد و سر را قوی کند و اگر زن

بگذرند دن مداومت کند موی سفید را سیاه کرداند
چهارم در کشتن مس جهت خوردن بیارد مس مغنی چند ورق
و مانند اندورق نمک کند اگر سه درم مس ده درم زر بگیرد
و طبق سازد در پیزه کرده در پوته نهند اگر طبقها بمس ده درم
بود دو درم زنبق در آرد و بمالد و چون گرم باشد بسیماب
کشته و بسیماب کرده شده بوده قدری از آن دارو
پوته کند و طبق که گفته شده قدری بر وی دارو بدارند
باز دارو بر وی فدح یعنی پوته و باز طبق و باز دارو بعد
سفالی بالای پوته نهند اگر صد پاچک در زمین نهند
پوته بر بالای او بر نهند اگر نه دو صد پاچک دیگر بالای آن نهند
و آتش زنند چون سرد شود بیرون آورند و مس از وی بردارند
و باز اس کنند این مس کشته چنانکه فولاد کشته را خاصیت
گفته شد همان منافع در مس کشته است و زر نیز بدین نوع
کشته باید کرد و اگر میرد ارسنک کشته کرده حکیمان گویند
که بود مردار سنک را آهن کند و نیز آب سنک داخل کنند

بندان زربان خلط کرده در سرایه نهند و ده ده
زیر آن ده عدد بالای آن نهند و آن آتش کند
سرد شود زر کشته را از انجا بیرون آورید این است صنعت
نمودن فولاد و ابرک که در قلم آید **فصل پنجم** اگر زر و زیبق
و فولاد مخلوط کرده کشته کنند از هم جدا آیند و سرب
کشته نیز مثل یکی از ایشان و مثل سرب و طلق مقتول
همچنان مثل طلق بوده انچه را ده روز در آب حبس
نموده ده روز مقصل در ان مشغول باشند و اجبار شیره
فرو شود چون خشک شود بوده ده روز در بوته نهند
و هر چند سیر در بر و بالا بر بوته نهند و از انجا بار سوا آتش
کنند تا سرد شود بیرون آورده آتش کنند و در حقه از نهند
و هر روز سه از ان بدهند بفضل خدا تعالی شفا یابد و این
سی اجال نباشد بغیر بادشاهان که زر را خاک سازد
و اگر نیابد خواص این در قلم نگنجد چرا که مثل این دارو
در عالم چکمان جنس خود داده اینجا **باب پنجم**

در ساختن مس خراطین جهت تکبنه ناکینه که بای زهر باشد
خزانه بادشاهان بود و آن دو نوع است فصل اول
بیارد خمین خراطین تر و روغن کوسفند آمیس کند و دو بشریشه و
تنگار و یکمیر بود پیروزار جوبه یک و یک زهره کاو در و کنند و بیا
و مانی بزنند و در کوره با تشت تمام بدهند و چار ده با
دانهای خابس از آن پیرون آید بستانند و بشویند و نیکو
سازند اگر سرمار در دست گیرند نتوانند گزید اگر بادشا
ازین آنکه ی سازند منافع تمام دارد خاصیت این تو
نتوان لیکن جوهریان می شناسند فصل دوم
ناکینه دیگر از آن نیکوتر بدانکه زمینی گذنک او بعد از
از انجا بیرون آرند و در سبوی کنند و یک سبوی شیر کوسفند
او کنند و بر آتش نهند تا جمله بسوزد چون خاک شود بیز
کوکل خوردنی و بوزن کوکل تنگار و دو برابر تازه تازه بوزن
تنگار اسکند و شهد با آن یار کند و در آری بشیشه شیشه یا مین یا
سن و روغن گاو و تر پهله و سعد از هر یک ده درم و نه د

سیه با خاک خراطین بایکدیگر با سرکین گاو ضم کنند و از آن صد پاره
سازند و خشک کنند بعد از آن کوی دراز بکنند و هر از چوب بیوک
چوب دیوکرا آماده دارند من نیز گویند با چوب صیقل کنند و آن
پاره را آن هوا اندوا از چیله سوا آتش دهند چون سرد شود
هر چهار روز چهله کرا آرند و آب بشویند و دانها چون بسیه شود
دانه دانه و نیکینه خاتم سازند **باب پنجم** در حکمت رعنا
اسکندری و تفسیر او عزنی جهت آتش دفع و شهد دشمنان و انکسار
هر را عزنیه است و درین باب چهار فصل است **فصل**
صفت رو عزن اسکندری بیارند لوطاف ریحی جروی و
هندر ریحی و ملیح مکلف جروی و رو عزنی جروی همه را
یک دیگی زو بین کنند سبز فام استوار باعنز افشا سیماب
و ریوش و آب هم از رو بین باشد چنانکه خوب حبت
کنند و سوی این جمله بندند و سر دیگ محکم استوار کنند و در تنور خانه
سه شبانروز انگه بر آرد و کوره بسازد و یک شب و روز در آن
بگذارد و بر آرد یکهفته بنهند بعد از آن سرش بگشاید و وقت

حاجت بکار برد چنانکه گفته آمد و درم ازین روغن بر دشمنان
آن بسوزند هر چند که آب و خاک بر آن ریزند سرد نشود
شود دیگر آنکه چاره کشتن سازند چاره مدروآن بود که
انار البرکه بیامیزند و ابوزر سنگی مالند و در آتش
بپزد فصل دوم کر عمل روغن که بجهت بخت
سکندری و عمل بدان کردن اسرار بزرگست فعلی کنی
نی بسیار که هنوز تر باشد روی از او صله وصل کنند
بسیار روغن کنجد اندازند بسیار چنانکه در ان روغن
شود و چنانکه روغن دور ایستاده باشد پس آنرا در شیشه
و شیشه را بکل حکمت کرده باشند پس
بهند در سوراخ خشت پخته چنانکه سرش از ان طرف
بیرون آمده باشد بالا بود پس خشت را در کل گیرند
شیشه ظرفی نهند کرد بر کرد شیشه پاکیزه سنگ
روغن نی خواهد کل بد جمع آورند باروغنها که گفته شد
بود والله اعلم فصل سوم چنانکه گفته اند که غلام

کرد از آهن که میان او خالی باشد مقدار دو سه درم از این روغن
با پنبه که در آن میان کنجد و سوراخی در این غلوله باشد چنانکه آنرا
در کمان راست کنند و فتیله نیز در این سوراخ نهند و سوراخ را
فرو نهند و ای بشهر آنش در فتیله غلوله در آن و فتیله را راست کنند
چون رسیدن غلوله در آن قلاع آنش در اندرون غلوله رسیده
باشد از غلبه بر غلوله آنوده شود و در گیرد و در شهر دشمنان
سوخته شود و نیز گفته در شیشه داروی هوائی نیز از این روغن
میان کرد که آنش در گیرند والله اعلم فصل چهارم در آنش
انگیزی در شهر دشمنان بنوعی که اگر خواهند که آنش در شهر دشمنان
افکنند یا در قلاع یا در موضع بیارند بیارند موی سر زنان و
ابرده بیرده کنند و زیر خاک نرم نرم افکنند و انگبینه شامی بروی
بمالند و بیارند در آن نهند و دست و بازو را در دم آفتاب
برهنه بمالند آنش در گیرد و اگر خواهند با آفتاب نهند و بهر طرف
که روی قلاع باشد در آنجا افکنند نوعی دیگر اگر رمل انجیر خشک
کوفته و بیخته بکنند و سنگ روس جزو کوفته با و بیامیزد و کوکرد

جزو کرده داخل کند و در آفتاب بنهد و روی سوی حصیر
آتش چرد در حال باب بیست و هفتم اندر ساختن کوشک
جهت امساک که آنرا در دهن گیرند امساک شود تا از دهان
بیرون آرند انزال شود هفت نوع است و چهار عقد
یازده فصل فصل اول در بستن کوشک میازند چهار
در کهربا انداخته و با شیره کوار سحق بلیغ کند چنانکه سفید
و سیاهی از وی برود بعد از آن یکدرم مس را سوخته
مثال سیماب مذکور ایستاده بجنباند بعد از آن
مذکور در حاجه اندازد و بیفشرند و چربی که بیرون آید
چوب مذکور در آویزند تا آنکه سیماب مذکور تمام در حاجه
و یکچند بعده غلول سازند در حاجه با ریسمان ببندند و
بعد از آن هم من نمک شور در سفالی اندازند و مقدار
و سه بار بریان کنند تا آنکه سفید فام نشود بعد از آن
هندی کلی یعنی دیک کلی که کردن او در از باشد مقدار
سه کل از زاج کرمانشاه و آب شیشه که کردن او فراخ

چنانکه در ذهن مهدی مذکور در آمد و چیست بنشیند و تا لک شیشه
عطر ریخته شش انگشت در او نباشد بعد ازان بیارد و بک سبوی
ی بالا چیده بکشند و همی فرود بی در دیگ بگذارند و به پر کنند و بر یک
بار پر کنند و در هندی معمول انداز ند که از دهن دور باشد و سرش
اصل کنند چنانکه لک فرو دباشد و در دو دهن هر دو را کل بگیرند
و از ان هندی مذکور بالای دیگ بدارند چنانکه جانب دهن
بگیرد باشد و شیشه جانب دیگران نباشد و فرو دتا لکه سر شیشه یک
انگشت برآید بالای هندی که انگشت دیگ انداز ند و پیش بالا سبو
اصل کنند و آتش سخت کنند چنانکه روغن نمک شود بجکند و در آورند
جمع شود تمام بجکند چون صبح شود دیگ کشند و کوزه را در حاجه ریسمان
بسته چنانکه سر فرو نشیند و آتش کنند چنانکه تمام در خورد لعده دو نیم
سیر نیم ذهبو وال کرده همچنین روغن بکشند و در آورند بکشند و کوزه
مذکور در میان انداز ند و شب و روز تمام آتش آهسته کنند تا خورد و اگر
چربی روغن بماند همان طریق یا طریق دیگر بجوانند بعد ازان دو سیر
سرچه سنج زار روغن بکشند و هم بدین طریق عمل کنند بعد ازان

دیم سیر تخم خرفا هندی را روغن بکشند همین طریق عمل
بعده سه درم کال کته تا بآب آس کنند و کوکنار را بگیرند و بکوبند
علوان کوفته کرده بالا کوکنار بگیرند و در آب اندازند و مقدار
آتش کنند بعد ازان بیرون آرند مقدار پنج سیر شیر
کنند و کوکنار مذکور دران اندازند تا تمام خورد بعد مرتب
خواهند که عمل کنند اگر منت کسر مجلس صحبت نکنند یکدرم سیماب
خام کوکنار انجوانند بعد ازان کوکنار مذکور در جامه باریک
ریسمان در کردن اندازند و در دودهن کرد تا انکه در دهن
فارغ نشود چون خلاصی خواهد از دهان بکشد و اگر ازان کم
بیرون آورند دل فارغ نشود چون خلاصی قوی مرتبی
کند فارغ شود مجربست **فصل دوم** در صنعت
نوکیکه آسان ازان باشد بیارند سیماب سه درم دیم بعد
نوتیا سبز سه دیم بسایند نوتیا را علیحده بعد
سیماب در کهل اندازند همین طریق غلول سازند و سی
کرده روغن قدری در دست بمالند و غلوله پیچ بمالند بعد ازان

[illegible] و کوبی در و بکنند و غلول مذکور را در آن کوبند از زنده سه
در آب برگ دهنوره بدهند و دو گرما بدارند بعد ده بیارند بیضه
مرغ و میان آن بیضه جابه کرده بندند و هفت سیر شیر گاو
بیش در دیگ اندازند و غلول مذکور بیضه کرده در آن بیضه آمیزند
و پاس آتش کنند سر دیگ محکم کرده از بامداد تا آفتاب نفوذ
نماید بالا از شلم تا سر آفتاب برآمدن آتش سخت کنند اول
خرمانک بگدازند تا سرد شود بیرون آرند کوتکه شده باشد
بیارند بگ، کنوره سفید غلول در شیر اندازند چون شیر مذکور خورده
باشد بیرون کنند و در جابه بندند و در دهان کنند تا در دهن
بماند امساک نمود چون بیرون آرند فارغ کرد و مجرب است
در سوده شد **فصل سیوم** صفت کوتکه و کرد هر دو هن گیرند
بیارند گیاه دودهی نازه و اورا بکوبند انگه از آن بوته بگیرند و هم
در حالت تری بوته بیاب مقدار ۳ درم و اندر و آن انوازند
و هم از آن دودهی کوفته بر سرش مهر کنند چندانکه بغایت خشک
شود آنرا بگدازند چون خشک شده باشد بیضه در آورند

فارغ بالا مهر کنند بعد از هفته را بکل حکمت کیرند و هر کنند عا
در کل حکمت بگرفته و مقدار یکهفته بگذارند تا نیک خشک
بعد ازان آنش دم کنند قریب چند پاس آنش محکم کنند تا
بوند در دودهی ازاندرون سوخته شود بگذارند تا آنش
سرد شود ازان محل بیرون بیماب بسته بابند انشاالله
لعالی در دهن کیرند امساک آورد تا نوانند ترشحی نخورد فارغ
نشود **فصل چهارم** در صفت کوکنه و این بکرات آزموده
بیارند بیماب هفت شبانروز در میان تیزاب صعبول
بعد ازان در صلایه اندازند با جفت بچه دشیر کوار یک را
تمام سحق کامل کنند تا سیاهی
روشن و لطیف شده باشد بعد ازان بیارند شیره
خورد نه خرد و شیره سیاه بگیرند و در صلایه اندازند با بیماب
اندک اندک می جنبانیده باشند تا انکه بیماب
شود پس بیارند آرد مانش و آن را نیک بکوبند و خمیر کنند
و بسیار بکوبند تا چون ریشم چسپیده شود خمیری سخت

ای کرد کنند و میان او کوی بکذارند بمقدار که سیماب و شیر با
نگنجد بعد ازان سرش بهم ازان آرد بهر محکم کنند و سیماب روی
زی دیگر نیماب بهم ازان بمالند و بکذارند تا نیکو خشک شود و نماند
سمک نبود ازان باید که آرد ماش سطبر و نماک خشک شده باشد
حکمت محل کیرند و محل نیز سطبر بلکه دوباره در محل حکمت کیرند
و نماب خشک کنند چون نیک خشک شود و کوره را
ت قوی نهند و بدمند انکه با بوته کیرند و زود او را در آتش
رقیده شود و زینق عقد شده باشد نیکو کوبند و انشاء الله
فصل پنجم کوکنه مجرب بنوعیکه آزمایش کرده بیارید سیماب
ن و او را با نمک سه جزو شمشی سه روز سحق کنند تا سیاه
بعد از ان با آب لیمون بشویند تا جلا دارد سفید شود
ستاره بعد ازان بیارند بیضه مرغ را سوراخ کنند بقدر یک
سوراخ کنند و مقدر بیضه جمله بکشند و پر تا کشند تا انکه
خالی بماند انکه دایره از موم بکیرند و سوراخ بیضه را بکنند
اب مذکور در میان آن کنند تا در سوراخ بیضه رود و بیضه را

نشود چون سیماب در بیضه رود موم را دور کند و هم از
بیضه آن سوراخ مذکور را با لعاب بیضه بگیرند چون خشک
بیارند سیر و واله کنند و بکارد چون پی سر و بیارند
دور کنند در هاون کنند و بکوبند چندانکه چون مسکه شود
هر ده درم و یا در یازده درم آرد ماش داخل کنند و بکوبند
چون نیک کوفته باشند بیارند بیضه مرغ مذکور را و مغز
یک سب کارد از بن سر و باش بر دکنند همه جا بجوارند
در آفتاب بگذارند تا خشک شود و بعد از آن یکبار دیگر
بکوبند و خشک کنند تا بغایت هفت نوبت پس یکبار دیگر
و هر بار نیک خشک کنند بعد از آن هفت نوبت
بدهند و هر بار نیک خشک کنند بعد از آن هفت نوبت
کندم بدهند و نیک خشک کنند تا آنکه یکبار آهن
در میان آن بنهند دیگر من روغن تلخ در و یکبار
کنند چنانکه در جوش بسر رود پس مهر بانی چست بر
و یک بیارند تا در میان آن بنهند و آن غلوله بیضه

آن بیاویزند چنانکه دوانگشت ازنه دریا بلند بود
بحث کنند تا هفت پاس تمام بعد ازان بگذارند تا سرد
بیرون آورند داروها را از بیضه دور کنند سیماب بیرون
بلور عقد نشده باشد در جامه ببندند و سه روز در
گیرند بعد از سه روز شب در میان آب سوخته
سوزند عقد کامل کرده نیکو کوبند شود فصل ششم
ب المرنیق که آنرا کوکنار خوانند که چون در دهن گیرند مسکن
ت کند و تلوسه و خشکی دهن را سود دارد بیارند
ب یکجو وزن سنگ خالص یکجو و برابر کرده پاک جمع کنند
ب بهند و مدبوز بگذارند بعد ازان آرد میده گیرند
را آب تمام فرو برند بعد ازان سه روز در سه پاس او را
بهند و جبه مذکور را از شکم او بکنند و بشویند بوقت
ب در دهن گیرند چنان شود که خواهند انشاء الله تعالی
فصل هفتم خب المرنیق مع حد النوشادر بین الجرد البصری
ن در دهان دارند نیک نافع آید محرر در مزاج را البته

سنود و دفع تشنگی کند امساک را فایده قوی دلد و ال
نیکوست تجربت بیارند زبیق یکجز و جد سنگ بیعه
و یکجز و بصری را بگدازند چون که اخته سنود و زیبق بیندازند
و حب بندد و در خمیر کرفته بخورند ماکیان را بدهند تا نیم بدانم جر
ماکیان را بعد از آن بکشند و حب فذکور بستانند بوقت
حاجت کار بندند در دهن کیرند نافع انشاء الله تعالی فصل شش
در حب الزیبق و العقاب چون در دهن کیرند قوت
و امساک دهد صداع و تشنگی ببرد و تنکی نفس را سود و
دهن و کام خشک شدن نهد بیارند سیماب یکجز و
دو جز و یکجز و یکبفته خاص
هر سه را یکجا کند بیامیزد خوب صلایه کنند و حبه بندد
سیاه را بیارزاغ سیاه را بجوزانند بعد از آن بکنجد و بکا
بکشند و حبه ماکیان را از شکم بیرون آرند با
بستونند وقت حاجت در دهن کیرند غایبت تجربت
فصل نهم فی حب الزیبق مع الاحیار بختلف

بسیار ساری خواستند اگر کوبه در دهن دارند منافع بسیار
قوت باه قوی دهد و معده را اکرم دارد و زود هضم شود
ترین دفع کند بیارد زنجبیل دو جزو فغفر یک جزو
کیزه نیم جزو شنگرف رومی دانگی و جزو مارقشقا
دانگی جزو جمله را یکجا کند و بساید در وقت سود
آب اندازند و می سایند تا حب شود پس بیارند
بخته در میان وی کوی کنند و در آن کوی قدری برگ
و ابرگ بپوشانند و سرش بکل چرب حکمت کرده
کند و چون خشک کرده آتش هفت بیت دهد و تنگ بر
پس آن حب سه دانه آن کوبیده کند و در آب سرد کند
حاجت در دهن کیرد مقصود حاصل شود ان
الله تعالی **فصل دهم** در صنعت حب دیگر که از زال
دوا انعاظ بفزاید یکرند عقرقرحا و جزو و قرنفل و فغفر
هنی یکجزو و همه را یکجا بساید و بیزند پس با شیره ادرک
جبه کنند همچو نخودی بوقت حاجت از زال در دهن

گیرند و وقت بهند لذتی عظیم دارد فصل یازدهم
دارد و بقرابید و انزال دیر شود و تخم او مکمل و اصلاح را ید
و عاقرقرحا و وجز قرنفل و وجز نیکجا کند و بساید و
بسرشند و حب کنند و بوقت حاجت در دهن
عجیب دلذت غریب مشاهده کند فصل
حب الزنج مع العقصه زنجبیل یکجز و فضه یکجز و جمع کنند
سفید را بدهند تا بخورد و یکشب بماند بعد از آن
و کونکه بشناسند و امساک تمام و تشنگی را بیرد باب
و هشتم علم سفید آب کاشتری و سداب و سیر
آب و کل مهره یکقفیز بود فصل اول یکیرند
در دیگ سفالی بگذارند و کفچه آهنین بوی زنند تا حاد
و جمله سرب بود از آن در سفالی نوکنند و سدیش محکم
بگذارند یکیرند
سرب منعکس شود و خوشبوی بیرون آورده
بروی ایرند و یکهفته او را بگذارند تا همه سفید

غایت

سفید ما بعد ازان هرکجا که خواهند کار فرمایند فصل
دیگر سفید اج ترکیب ارزیز بدین تفصیل است
دو درم کبابت کرم کنند و سه درم سرب بعد ازان
تغور بار کنند اندک اندک تا ناچیز گردد بعد ازان
هشت درم اجوین بار کنند و بسوزند پس بر کاغ
بدر اندازند تا سوخته شود بعده بگذارند تا نیک
پخته این سفید آب در مرمها کار برد فایده
فصل سیوم نوعدیگر در ساختن سفید آب
بسیار جاها بکار آید آب زنند فعلی پاکیزه و یکجزو
کنند و با دو جزو نمک بر سر او کنند و با تیشه نرم بزنند
بزنند تا هیچ نماند بعده در کوزه را پکرند و در آبگینه گران
بیرون آرند سفید شده باشد و اگر هنوز سفید نشده
خام باشد بگینونت دیگر جای مذکور بنهند و همچنان
بدهند تا در غایت سفید شود این نوع سفید آب درمی
باشد درم دیگر بکار آید آب است و نهم در صنعت

تخل بندی از زر و نسیم که مثل کل یا سمن و مکر
دهد و یکفصل است اول بیارد نقره خالص و آن
بغایت تنک کند بعد قالبی تنک
یا همانه نقش کند و نقش بدین طریق پس آن
یک بردی این قالب نهد و قدری پنبه بر
تنک کرده بکوبند نقش در نقره و
بسیار جمع بعد ازان بمقراض هر دختی که نقش
اصل جدا کنند و چون تمام چیده شود بر هر یک
و طلا یکی کوچک بسازند همسایت پای
درین قدر بدین نوع آنرا بجز کل چیده زرکش
تا وصل کنند مثل کل یا سمن باشد پس آن
سوراخ کنند بعده تمام بوی لطیف دهد این بعضی
باشد و بعضی نقره چون مرتب شود بیارند
ابریشم باریک بر بالا سوزنی پهلو بر پهلو بر
سوزن از میان نار بجیده بکشند آن نار لرزان

ه ... ته نار بگیرند و بکشند و تمام کشوده خواهد شد
... ان بود که ابریشمی در میان آن هر کشند و از دو سه
... باید نبست که یکسر در میان نلی گفته شد فرو برند که
... بر و مشک که یکی را پر کرده اند استوار خواهد شد پس
... ن نار بگیر دار نگل متحرک خواهد شد و لرزان پس هم
... ها بشایبت هرگ موکره بچند چنانکه نالهای بار یک
... یاشد و بر لکار مصفی و روغن کمان رنگ لعده
... شود و ساچها را نقره بسازند و بر بالای آن ساچها
... غنچه کنند که استوار باشد و یک شاخ از میان و بالا رود
... شته خالی که خلکه آن در میان طرف آب بهند
... شند و در شاخ بار بچیده و بالا رود و از سر درخت فرود
... نانکه زیر عمل آب زیران شود باید که بعضی شکلها غنچه
... است کنده شاخ و بار و برگ این نهال بدین طریق
... ب از میان این شاخ بهچند خود بخود بالا رود
... این شاخ بیرون آید و باز در حوض فرود و باز بالا رود

ومتصل برین قاعده منهال نهاده باشد متحرک و
آینده بود بوی از و آید و این طرح غریب است
دهد بوی بتهر نماید باب سی در صنعت
از کاغذ برداشتن و قلم نقاشی ساختن و چرا
و دوده کردن و کاغذ اسطر کردن که مثل بغدادی
رنگها جهت نوشتن ده فصل است فصل
وارد و دادن که کاغذ بغدادی شود و نشف نکند
اعنی و با نمک میمالند و آب میشویند تا سفید
و طعم نمک از و برود و اگر قدری آب در و کنند
بهند نا نرم گردد چنانکه با نگشت
کنند و آب میباید و بچه نرم میشود در طرف
تا جمله جمع شود و اگر با لا بهند و در نیله کنند و با نشا
بجوشانند و بچوبی می جنبانند تا غلیظ شود و اگر
شود بعد از ان کاغذ بمالند و کرباس دیگر را آفتاب
کاغذ از بالا بر ان افکنند تا خشک شود و اگر

طبق باشد دیگر از هر رنگ که خواهند در میان
کند کاغذ رنگین نیکو آید و کسی از بغداد ورق خواند
سیم اندر نقش قلم و روغن از کاغذ برداشتن
قلم سفید را منقش سازند پارند زهره گاو با کل
هم بیامیزد پس قلم را نقش کنند چنانکه خواهند بدان
زهره چون خشک شود کوکرد سرخ زرد بر آن نقش
شود بعد قلم را بران کوکرد دارند نارنگ کنند
چرب کنند نارنگ سبز کرد و با نقش بر داشتن
کاغذ که چرب سنده باشد پارند آهک آب
پس بعد از آن کاغذ که بر و غ ریخته باشد
را بر و پاشند و کاغذ دیگر بر بر آن کاغذ که
سنده است نهند و بکذارند تا جمله روغن ها را بر دارد
بود که اول بود فصل سیوم در صفت مرکب ها و قلم ها
مرکب که با قلم سه سبط توان نوشت و در غایت روشنی
باشد پارند دو دهه لغط و با دو دهه کتیرا دو مثال و

صمغ عربی خالص چار مثقال و مازقیسا سوخته ج
دو مثقال جمله را بسایند دوده و نمک و روغن
روباشد تواند را حراب کند و نیکو بنایند
و بیاض میان حروف پیدا شود و خوش آید
طریقش آنست که یک ورق کاغذ بروزند پس دو ده
مذکور کنند و یک را در میان خمیر کنند و خمیر
گرم نباشد و سخت نیز نباشد بلکه موازنه باید
کند غلیظ باشد با آتش بکاغذ که دوده ناچیز شود
در دکان چار در تنور سیند نه باد در شب آتش
خاکستر گرم دفن کند تا آنچه خمیر شود بلکه خمیر
از آن بردارد و بگذارند تا سرد شود و دیگر مازقیسا
بیز اندازند تا سوخته گردد و بردارند و سرد کنند و
با هم کنند و نیم روز بحق کنند و صمغ را در آب تر کنند
سازد و بیزده درم صمغ صد درم آب باید کرد و بعد
آب کند که دوده در و سرشته شود بگوبند تا نیز روز

ان افکنند بمیزوزد یکر بکوبند و اجزاهای دیگر در ها و ن
زد دیگر بکوبند و اندک اندک حمه محلول در ان بریزند
ب صمغ نجار برده باشند بمیزوزد یکر اجزا را بکبند
ستانند برگ مورد یا برگ حناصد درم و در آب کنند
رم شود بعد از ان دباتله کنند و بجوشانند یکساعت
پس فرو گیرند بگذارند تا خوب سرد شود بعده
صاف رو را در ظرف دیگر کنند و اندک اندک
بر بهر اجزای مسحوق بریزند تا تمام شود آب مورد
فسق روان شده باشد بردارند در ظرف ابگینه
در سینه بکار برند هر گاه رقیق روان باشد قدری زه
ک اندک بر سر آن کنند و بحق کنند و بقلم تجربه
ه بیاب روان شود چون معلوم شد که نیک
ظرف ابگینه یا سینه محکم بندد چنانچ

نظ

حمایت

با سد کتاب او در آب [illegible] مند باد باید کرد سیاه شو[illegible]
از خود نرود و پراکنده نشود بیارند مازوی کبود صد مثقال
و یکوشانند نرم تا بقوام آید بعده درم [illegible]
کوی بندند و چون آب باز دهم سرکرده در [illegible]
بعده پنجاه درم صمغ عربی جوشانده و نیمست درم زو[illegible]
در هاون کنند و بسایند و با آب صمغ حل کنند [illegible]
ریزند روز دار آفتاب نهند و مثقال نبات [illegible]
کنند بعد ازان بکار برند در غایت خوبی بود نوعی دیگر از آن
آسان و خوب بگیرند مازوی سبز چندانکه خواهند [illegible]
کنند مقدار یکمن دوده سیر بیاز آبدوی از [illegible]
که از کاغذ نگذرد اگر بگذرد بگذارند تا سیر شود و [illegible]
از سر او برگیرند و قطره قطره آب از [illegible]
میچکانند تا سیاه شود و یکو کنی [illegible]
شود بعده اگر آب [illegible]
ازان [illegible]

کتان و بوچرا غدان کنند و فتیله سبز کنند و بکپرند خمره بزرگ
روی وی کشاده چراغدان دران خمره نهند چنانکه بر سر
چراغدان از کوزه نهاده باشند و کون خمره سوراخ بود
خمره دیگر بر سر آن سوراخ کرده اند و سر فرو در خمره
بالا بمالند و یک بار روز بگذارند تا دو ده ازان سوراخ
اندر بالا بکپرد پس ازان بهر مرغ فرو گیرد دو ده که حاصل
شده باشد در طاس هر بخی کنند قطره قطره آب صمغ عربی
روی بچکند و بدست مالند تا خمیر شود و سه بار بمالند
و صمغ می افزایند اگر سبو نوازا بکپرند و آن دو ده در وی
بمالند نهند تا خشک شود چنانکه لبط قرص فرو دگیرد هر گاه
که بایجت افتد در کوشش های نایب صمغ بر شکنند و بکار
برند هر جا که خواهند ازدو ده یکپرند درم صمغ عربی در وکنند
چهار درم مازو دو درم نیم درم زاگ سیاه خشن ازین هر کس فرو
نهند مرکب لطیف شتی بعد ماروی بسفیدا خور
کنند پس ر طل آب دوی لوی خم سبز در تله مجه بماند

تا با آتش نیم آید پس بیالایند و رها کنند تا سرد شود در آن سرخ
در وی ریزند و صلایه کنند چنانکه در هر سیر نیم آب بکار رود صمغ
عربی کوفته بیندازند تا روشن شود بوده بکار برند فصل
ششم در صفت مرکب مهوش خوش مازو چهار یکی و
عربی چهار درم دو دوده ده مثقال و زعفران دانگی بنکاید
و پسندیده فصل هفتم بستانند مازو چندانکه خواهند دو
بهم سنگ رود هشت بار در وی بمی جوشانند تا چهار یک
آید آنگاه فرو گیرند و بیالایند و از آن سرخ بازده خروار وی
افکنده سائیده پس آنرا روز چند در آفتاب نهند تا نیکو
شود و پاکیزه گردد خواهند که زود شود صمغ عربی آمیزند و
بکار برند بغایت نیکو آید فصل هشتم صفت صبر
ساعتی نیکو سیر مازو بستانند و فرو کوبند و بیخ زاک کوفته
بآوی بیامیزند و مقدار یکسر طل ریزند و یکی بجبانند قدری
سود الگاه بیالایند در ظرف انگبینه کنند و بکار برند فصل
صفت سنه پشتانند و در دیگ کنند و نمش و بر آتش نرم

بیان کند تا سیاه شود و بگذارند تا بسوزد آنگاه خوردسائی
و قدری آب دری بریزند و بجوشانند و آنگاه بیالایند و
قدری زاج بردی افگنند در شیشه افگنند و بکار برند نوعدیگر
ای سبزی سوراخ بگیرد و درد و آزده جز آب اغارند
بار روز بگذارند و بجوشانند تا سنش جز و باز آید بگیرد و
صمغ عربی پاکیزه اغارند چنانکه آنرا صاف کنند آنگاه صافی کند
زود آب را بیالایند و چون سرد شود بهم آمیزند چنانکه
یک رنگ کرده باز بیالایند و بوقت حاجت بکار برند
و بیامیزند و صلابه کنند بغایت پاک آید فصل دهم
نوعدیگر از آمیختن زنگار و زرنیخ و شنگرف جهت نقاشی
قدری از آمیختن زنگار را در ابوقجاره با یک دفعه برند و در
سنگ کنند و قطره سرکه بدهند با آب لیمو داری بریزند و
بگذارند تا نیک سرشته شود و آنگه قدری صمغ
عربی کوفته بیخته در وی آغشته کنند و بکار برند نوعدیگر آمیختن
زرنیخ با سیماب بر سنگ صلابه کنند با سرکه نرم شود در

سکوره کند و با آب صمغ میمالند تا آنچه شود پس برآرند
بهند تا خشک شود و بار دیگر بصمغ بمالند بکار برند نوعی
آنچنان شنگرف اورا اصلاح کنند و نیک بسایند و در
چینی کنند و آب بر سر ریزند و بشوایند بعد از آن آب
از و بریزند و باز آب صمغ کنند تا نیک زرد آب بریزند
و باز آب دیگر آب لیمو زرد کنند و بگذارند تا و آب لیمو
خشک شود بعد از آن بوقایه از و الا به بریزند و در سکوره
چینی کنند و آب صمغ عربی بر سر شند و بکار برند و در غایت
خوبی آید باب سی و یکم در صفت الکتاب که چون بنویسند
پیدا بود و چون بر آتش برند پیدا شود و چند انواع است و
یکفصل اگر از آب مازو و پازوند و زاج سبز و نیل و مس و
یعنی سباجی از هر یک جزوی جمع کنند بنویسند پیدا بود و
چون با آب جوشید خطی سیاه و لطیف پیدا آید و اگر آب
تنها بنویسند و با آتش بر ندارند پیدا شود اگر کاغذ بیضه عورت
و شب یمانی بنویسند با پیاله [illegible]

...سنگ و سه درم زنگار مصفا کوفته شده بیمار
...صدف اگر زرد خواهند ده درم ازین و سه درم
...زرد که نیکو صلایه باشند و اگر لاجوردی خواهند بیمار
...بالاجورد درشت را به اول و دو درم ریزه صدف
...با یمانی شیر خمیر کنند و بخرج جلا دادن بمالند بطریقی که
...شد دیگر هر جنس که ازین دلاله خواهند بدان ساخت
...کنوه بود و آن همه غریبه است که هیچ کس این نداند
...ست و عمل استادان بادکار است والسلام
...علی و سیوم در عجایبها که خداوند آن نماید مثل انکه
...ست گیرند غایب نماید و آتش در دست گیرند در
...و چیاد شمند نسوزد و چراغها و شمعدانها و صنعها
...جزیره از انواع و اقسام فصل است فصل اول در صنعت
...ی در دست گیرند غایب شود چهار درد طاوس
...از زنجبار زرد و سفیده هر دو درمیان خمیر کرد طاوس را
...اندازد از ایل او دنا جمع کنند هر گاه که طاوس در دست باشد

هر کاری که در دست بگیرند چنان نماید که
و این غریبه است فصل دوم ما متبع ان
الحرق نوعی که آتش نسوزاند و دست فرا ندارم عمالند
کافور حل کرده و آب نوشادر بهم اندام خود بمالند
نه سپند و بگذارند تا خشک شود هر چند که آتش بزرگ
دران روغن نسوزند و این نیز غریبه است نوعی دیگر
عجیب تر بیارند طلق حل کرده و نوشادر میان
یکدیگر بیارند و بمالند فقط سامری و هر انکه
خود بمالند و چراغ دارند تا در گیرند و دست را زبان
و باز در حال در گیرند عجایب است نوعی دیگر
محلول و بسر که بیامیزند و در دهان گیرند
انگشت آتش گرفته در دهان نسوزد و بیرون
و در آب اگر نسوزند آب بجوشند و اگر کسی انگشت
او کند و انگشت او نسوزد و اگر بسوزد در دهان گیرند
بگذارد

و در آفتاب نهند راه هوا کرده و در هوا
عجایب است فصل پنجم اندر صنعتها عجیب و
اگر خواهند که ماهی را بی دام بگیرند بیارند نان و زود او
بنیالایند و در آب ریزند ماهی که از آن نان بخورد
بگردد و بر سر آب آید بگیرند اگر خواهند بی دام مرغ بگیرند
گندم را کج افکنند مرغ از آن گندم بخورد بیهوش
با گوگرد سفید بجوشانند همان تاثیر کند و اگر خواهند که
باز آید سر آن در دهن گیرند بهوش باز آید فصل
صنعتها که مرغ بدست کنند شنوند بگیرند مرغی را و موی
او بر کنند و در خانه خالی کاردی در زمین فرو کنند
بالا بود مرغ را کنند مرغ خلق خود را
و چهارم صنعت سرلیم از بهر که آنرا جواهر الصباغ
بگفصل است بسنگ نیز تازه چندانکه خواهند و
تنگ بدرازی ببرند تا پنهاد هر چند تنگ تر ببرند
از آن پیزد و بگیرند از یک تخته پیرسش کنند تا همه

تا کف برآید و بگذارند سپید اندرو شبه
کرده و پاره زرد خام باشد بر نگ مروارید پس این آب
برگیرند قطره قطره درین میچکانند و میسایند در صلایه
الگاه که این آب پیضه با سنگ زمرد برین بمسند و نگه
که سنگ ازو سنگ بر جزد که چربی نکند بغایت محکم
سحق و چون خواهند که جاری شود و روندگی کرد
آبگ بگیرند و قطره قطره میچکانند تا روندگی شود و این
مرکب باشد که آب و آتش بروی کار نکند باید که چیز
آبگ کرده بروی امکنند دران ساعت که بکار برند
بکار برند چون بگشایند پاره نماید چون خشک شود
بار حل توان کرد مانند سنگ باشد و بروی
نکنند و این را مرکب شنگرف نیز گویند و بسی کار آید
راست در عقل نماید مجربست
بر تنبه که در باران بر نیاید و اگر ذره از آب باشد
فضل است و فضل اول نیاند مرکب ماهی بگیرد

مکان

دید چون بلبل آواز کند فصل اول در ساختن جلد با
از کاغذ که بسیار جاها کار آید بیارند کاغذ خطائی داده دو
که در باب جلبة الکتاب ذکر او کفته شد بیارند روغن کمان
بشنگرف مصفا و زنگار مصفا رنج صافی بیارند نیل سرا
اول و از هر رنگ که خواهند ازین رنگها نیکو صلابه کنند بلور ا
روغن کمان که نیک باشد دیگر صلابه چنانکه در پ
روغن دو درم بود و چون نیک شده باشد از
کاغذها را داده خطائی بر تخته بکسند اند و ازین روغن
بگیرد نیک در او بمالد و در آفتاب بگذارد تا
شود انکه یکبار دیگر هم ازین روغن رنگین بمالد در آفتا
بمالد روغن اول که مالیده و ازان
منقش خواهند شد انکه این طوس باشد
خوبی ابرای بی نظیر باشد همه جا ازین طوس
وازین ابرا در رنگ مالیده چون افشار کنند
واز نیخ کند رونق شود در نیل کنند لاجوردی شود

سرخ کرده بر آتش بارکوعن یا میزد بر کاغذ بمالند طوری
بحالطریق کرده دو بر نک دادن باید که از گرد خاک نگاه
دارند باب سی و هفتم در صفت ساختن بیخ دمشقی
و ساختن سیماب و بند کردن سیماب و حل کردن طلق
و ساختن میل سرمه که بآن در چشم کشند از جوهر البقری
و کل الجواهر و ساختن آب فاروق در هفت فصل
فصل اول در ساختن بیخ دمشقی بر امثال پارند نحاس
هندانکه خواهند که دشنک کنند و ریزه ریزه سازند
بعد پس در می چند ریزه بهتر پس پارند ربع نی من سنک
لیمی و خورد بسپارند بعده او را بدو شاب مویز یا آب
غوره تر کرده بسرشند و مانند نان قرص سازند
و بر سفال آب نارسیده نهند و در تنور سفلی آتش کنند
چون که پیوزد سیاه شود و سوخته کرده و پس بار دیگر
بسفال بگیرند بسپارند و ملت تو تیا بگیرند سوده بر بن
دیبا بیزند و هم آمیزند پس پارند بوزن هر یک مثال یک اره

نحاس ریزه در بوته نهاد کند پس از ان مرقوشا بصبر
بالای مس بخش تا تمام بوته پر شود دهم برین منوال بجد
در بوته نهند و بکمال حکمت پزند و در آفتاب نهند تا
خشک شود بعده در کوزه نهند و بانگشت بسیار دهند
هر زک بدمند یکساعت تمام چندانکه این چیره نحاس
گداخته نگردد بعده بیرون آرند و سرد کنند بتوفیق حضرت
حق تعالی سنه دمشقی باشد هر نگ مادهونی برابر بقیه
وه نهند دهم بریخی بود ازین بریخ هر چه خواهند از طشت و
طاوس و طبق بسازند و هر روز رنگ زیاده برآرد
و این بریخ را مردی دمشقی خواند فصل دوم در
سیماب و این اسرار غریب است بدانکه
و دستوار است و از حکما و اوایل کسی نگفته است
در توقف استاد این چیز که بانواع فنون آراسته باشد
چون بساحل دریا سیاحت افتاد تا بشهری رسید که
گویند بحکمت حکیمی بزرگ موصوف رسید تا سه سال

فضیلت آن بداند و او را همیشه در این شغل مشغول
و بصد هزار حیله دیگر در مقابله این عمل دیگر مبادله کرده شد
صفت این روشن شده هر که این را بخواند بر خود آسان
کرد این عمل را عهده دارد و همت شد نکند که نهایت لطیف
است بیارند هر دو سرب محلول که با آب صافی حل کرده باشند
هر دو را در جای کن و آب ساجی بر سرش ریزند بصلابت
بدنا همد بر جا میرد و اخراج کرد پس در کرباسی سبز
ریزند و بعوت تمام بشایند تا صاف بیرون آید
نوشین حق تعالی زنبق صاف روشن و لوزانی بود
هر عمل که خواهند توان کرد که از معدنی فرق نتوان کرد
سپید زرد در آورده باشند منور گردد **فصل سیوم**
صفت جبل طلق که در کارها ضرورت شود و انواع بود
مذکر است که بنارند اینها خیر یا بر سرش کنند ریزند و پست
شند هری باشند فروغ از و بیرون آید آنرا جمع کنند و در کار
شند ریزند آوکه مرغزند و آنچه بماند بگذارند تا خشک شود و

جمع کنند و در کوزه کنند کاه کاسه کرده کوزه کران پاک
خام آن کوزه سر کرفته کیرند سه روز این طلق تا نند سه
از صلابه و در سنینه کنند و سرش مهر کنند و بهشت هفت
در چاه حل که کفته شد بنهند بطریقی که هر سه روز زیل
کنند بعد از بیست هفت روز بیرون آرند در کوزه قطا
کنند و سرش بلکاغوز بکیرند در بحر آهن در زه بندند و از شش
حبتاری بیاویزند بکنب تا صباح بیرون بجریان حضرت
عزت جل جلاله چرخی در میان قطاع بود مانند شیشه
روشن و صاف از سیماب و رق توان کرد هر جا
طلق حل کرده رفته این کار فرمایند فصل چهارم
طلق ورق کرده بیست درهم شیر کاو و زرد کرده
چندان بمالند که حل شود خشک کنند طلق حاصل
باز در حل بنهند هر جا که خواهند بکار برند فصل پنجم
ساختن سلامی از جوهر نقره تا زند که هر کس صبح قدم
آن در چشم کشد هر کز درد نکند عام علما چشم بر او بیاید

سنگ بصحابا بگیرد و همان مقدار سنگ کبه زرد با گیرد
و در یک مثقال نهند با تش بریان کنند چنانکه بسوزد
ن سرد شود از آتش بیرون آرند و نسنش و دم مسکه گاو
نهند م شهد خالص نهند و بمالند در یک بوته نهند و
ن چنان بپوشند که دود آن بیرون نرود و باس
مند بوده دهان بوته گشاده کنند و سرد کرده بگشند و سر
ن کنند آنچه جدا از و بگیرد و باز همین طریق اول کنند
ن یکدو مرتبه جسد بر نوع جمع شود هر که آنرا مدام در چشم
د هر گز تاریک چشم نشود و درد چشم نکند نورانی کرده
صل ششم صفت کحل الجواهر سلیمانی بیارند فیروزه
و مثقال یاقوت رمانی لعل بدخشانی دو مثقال مروارید
عقیق سفته دو مثقال افلیمیا زرد دو مثقال افلیمیا لغزه
مثقال مارقیشا ذهبی دو مثقال بسد سرخ دو مثقال
ی یمنی دو مثقال دهنه فرنگی دو مثقال مصری دو مثقال
ب دهنه فرنگی را دو آب انار تنش بهت روز تر ورده

کنند و دارو ی دیگر را میت روز و آب باران بهار
بر و رده کنند و خشک کنند و بسایند و بکار برند خاصه
این بگفتن نماید و کس دیگر غیر پادشاه راست تو
کرد محاربت فصل هفتم در صنعت تیر اندازی
فاروق بهارند بمانو که آنرا سوزه دود بارده کوبند و در
قدری زنج ملور یعنی هیگری اعلا و ربع سوزه نوسادر
این هر سه دارو را بهم بکوبند و بسایند و در فرغ آنسق
کشند نیز آب ازو بچکد که اگر کاردی در و فرو برند که
شود و بسته و در دست نماید اما چنان باشد که
پس آتش معتدل بکنند در میان بکیاس فرغ کرم
مرخ شود انگه انسق بهند آب چکیدن گیرد چون فرغ
شد انسق بهند از فرغ دو دی پیدا کرد و انسق
شود بابیکار انسق را بکذارند که آن زهره مفید بود
چون سیر شود فرو ریزند چون بسیار دارد
بهک یا پرس باشد بروی همه زیاب

بمالند کل دفع شود اگر جراحت شود بموم زرغن قوا
دیگر هر چه خواهند کو بکذارند تا حل شود و بنیز کفته اند اگر بت
نفر دروی انشکنند کد اخته شود و بهرد و تولد زرا ما جد
ل دشوار است و اگر در کوسفونه بمالند نافع آید و درد
نافع آید باب بستی و هشتم در رنک کردن یاقوت سفید
ل شود و قیمت یاقوت را اصلی کیرند کیفصل است
سل اول قلقطیت و زاک سیاه قلقطار و قلقدیس
فولاد و دودم الاخوین یعنی خون سیاوشان از
جزوی وار بوست بیاز تلخ جزوی جمله را بسرکه
صبیان یکشب بدارد چون خشک شود انکه شسته
فرفه کنند و شیشه دیکر بر سر او کنند و سر شیشه زیرین
شیشه زیرین شود انکه در زیر کنند تا حل شود و بیرون
چه در رو بود مسخ شود مانند خون کبوتر یاقوت
را بستانند و در شرع انکبینه کرد حل کرفته شود بکنند
ن شرع بهم در آمیزند چنانکه دانکی نکذشته شود و

قدری بر سر آن آرند و آتش در زیر آن کنند تا زنگ
بیرون آرند با قوت سرخ باشد مانند دانه انار نو
در صفت نوشتن بر طبق و خواص آن نکها ساختن
از آهن و ساختن رود سخته جهت رنگ کردن با
و صفت تعویذها و نکمه ها و در نوشتن و در نها ر که
اندرون دارد و در آن هفت فصل است نوع
فصل اول در نوشتن بر طبق پاره ساجی و با
و همچون مسکه بسایند انگاه بر آن خمیر دوده با لغاب هر چ
بر عقیق بنویسند بگذارند تا خشک و بر کوزه آتش
تا نیک گرم شود چون رغانی برآید از آتش بیرون آ
چون سرد شود دروی دارد پاک کنند انگاه نوشت
باشد همچون سیم بیرا شود فصل دوم در ا
سیم بیرا شود و ساختن بیارند سیم پاک و سو
هر دو را بگوازند و بر بیت زرد بیرا و افگنند اندک اند
انگه بزبر فرود کشند و نجا لبسک بزند هر چه موخته بود از

هرچه ناسوخته بود بار دیگر بهمان طریق که گفته شد کار
این را اقلیمیا سیم گویند **فصل سیم** در صنعت
بیارند براده مس پاکیزه و بکذارند و کبریت زرد
اندک بخورش دهند تا سوخته کردد بیرون آرند آنچه
سوخته بود جدا کنند و آنچه سوخته نبود بهمان طریق که گفته شد
بکذارند پس از آن پاک بشویند و بدارند جای گفته شد
بلور وغیره کاسبند **فصل چهارم** در ساختن
آهن تنک کرده باچیزی از آن ساخته او را
کشند بسوهان بهالند سفید شود و اکر آهن پاره ها
باشد بهتر آید بیارند مها تله و بجوشانند در میان
مثلا کرده و بیرامن ریزه باشد یکبر مها تله در دیک
چنان بجوشانند که هیچ سیر نماند و در قیاس هم
یک تک سابیده در میان آب مها تله بریزند تا
بدرد پس بیارند آهن پاره ها در آب اندازند و بجوشانند
هیچ نماند پس از آن بردارند از دیک و در لونه کنند

بقدر یکدرم شکسکها یار کند و بقوت
و بکذارند تا سرد شود بعده از آتش بیرون آورند و بقوت
بتوفیق خدا یتعالی جوهر پدید آید کبیر چون نحاس نیز
توان کرد هر چه خواهند بسازند از حال خود نکردد این
کمالج و حکمت اسرار غریب بجهت فصل ع
در ساختن نکمه ها و لعبندها رنکین بسازند سنبک یعنی
او را بسایند و بشویند و باز صلایه کنند و زنکار مصفی
با سنکرف یا با زنجفر هر رنک که خواهند چون شد
در صلایه خشک و باز بسایند و با سریشم پنیر حل کنند
لعبندیا یکمه هر چه خواهند راست کنند و سه روز بکذار
خشک شود و بکار برند و هموار کرده با صولی آنند آنچه از
جنس متر کات جمع شود در میان خلیط کنند که پنبه دار
و سه خلیط بندند و بمالند تا بدانکه مهرها بهر و عشر زنند
چرب کرده باشند تا دو سه روز بمالند و آنچه جلا
مانند مروارید و فیروزه و یاقوت نایب و نباتش

شود

هرگز تیره نشود مگر بسنگ بشکند **فصل ششم** در دانستن
که چند دانه دارد هر کنکره زنار را بشمارد که چند اند هر کنکره
دو دانه دارد یا بیشتر جمله دانها بشمارند تفاوت نکنند
فصل هفتم در معرفت سنگها بدانکه هر رنگ چه خواص دارد بحکم
حکیم کوبیاهافت نوع است و هفت رنگ
سرخ و زرد و سبز و آسمانی و نیلگون و سیاه و رنگ میزا
بسیار بخلاف رنگی دارد که پیدا کنند و هر یکی را خاصیت
فصل اول در رنگ سفید اگر بسایند رنگ و آب
هر که را با خود دارد و آنکه با موزد فراموش نکند و
بیماری بپذیرد افعال از دست او خوب برآید و بشیم
بیرون شود و اگر آب آشامد برآید و از نده همه بزرگان
شنود و اگر آب سیاه برآید زهر قاتل باشد **فصل**
در رنگ سیاه اگر بسایند از و آب سفید
بیرون زهرها باشد و اگر آب زرد بیرون آید خاصیت
خاصیت مهره سفید باشد و اگر آب نیلگون بیرون آید

باشد برانده چشم خلایق بر مرمت باشد هیبت بود و اگر
آب سبز برآید سنگ را دور کند و جایی که آب کم شده باشد
کند بفرمان خدای تعالی چشمه و چاه آبدار کرده و اگر قوت
در نباشد در کمر بندد و اگر بندد [illegible] که باغی آرد بفرمان خدای
تعالی [illegible] هر مرد سلطان و خواجه عزیز باشد
آب نیلگون بیرون آید دارنده این درهم کشد هر که
بیند مطیع منقاد او گردد فصل ششم اگر سنگ
آسمانی یابند سنگ بندد اگر آب سفید برآید خوب خلق
[illegible] اگر آب سرخ بیرون آید در سفر حال
بگردد و هر کاری که ابتدا کند زود برآید و اگر آب آسمانی
[illegible] واقع باشد فصل هفتم اگر سنگ سبز باشد
بساید آتش سفید بود هر بیماری و درختی که دارنده بنشاند
[illegible] اگر آب سبز برآید دارنده این مهره
در دهان ظرف باید و در دجله و در بلور این مهره بنشوند
[illegible] فصل نهم در صفت آنکه اگر ناف

کنند و در زیر سر کبن کنند تا کنده شود و کرم در وافتد
از آن بیرون آرد کرمی که سیاه بود و در سایه خشک
بعد از آن کرم را خورد بسایند و در آن روغن شیره بگذارند
دست بنزدیک مرغ میبرند تا که خواهند بمالند
هند نوعدیگر موی را از افتادن باز دارد و بگیرد
دمازو بگیرد و مصطکی بگیرد و عرمان دو درم و
گیرد همه را در روغن کاو بگذارند و هر موی را بدان
کنند بغایت سود آرد نوعدیگر خضابها که موی را در
و سیاه بیارند مردار سنگ و آهک از هر یک برابر
طوفی کنند و چندان آب بر سر آن کنند چهار انگشت
آن برآید و در آفتاب چندان بنهند پختن و تا
شود آنگه آب او را صاف کنند و قرنفل بسایند
دو جزو حنا یک جزو و همه را بر کنند
خوبی باشد
مردار سنگ و آهک و مازو بر بان کرده سخت

روغن کهنوی را فی مهراب شب می آهک آب بیز
از هر یک یکجو وزنیخ [illegible] را جمع کنند و چندان آب
آن بریزند که چهار انگشت از سر آن بگذرد و بار بهمن عمل کنند
سه روز قوت آهک [illegible] هر روغنی که با
جزوی دارد سه جزو هم بیاورد و با
در روغن بماند در قرار و رکند و قت حاجت کار فرماید هر محل
که خواهند که بران آب طلا کنند فی الحال موی را بدین روغن
در غفران و کلاب اندکی بیامیزند و بران محل موی آن
صفت دیگر آهک و زنیخ هر ابر قدری ضعف سه آب
بجوشانند تا بقوام بگذارد فی الحال موی برآید
در صفت منع کردن موی سفید کردن و سیاه کردن
اسب کردن و این طرفه کاریست اگر دیوجه آبی با
در شیشه کند چهل روز در زیر سرگین
آرند بر سر موی که [illegible] و بن موی بپوشند بنفشه هر
هر بنا بد اگر مغز سر میس با آهک بیامیزد و بر موی مالند دیگ

خواهند آرد پس سیاه سفید شود آب شکر و طلق در
ں بمالند سفید کردد و اگر با
شنند که سیاه شود و سنگ
بشویند سیاه کردد نوعدیگر زهره کاو و ورق خضاب
ی مالند سفید
سنگ کردن اسپ و این نیز
ست اگر
ماسد اب رنگ کنند باید که اول بنا
نه در آب خمیر بتاب بگیرند و با بشت او بمالند و کف
ضد انکه خرک و جربا او بروه بعد ه آب شیر کرم بشویند بعد
کری کبوت در آویزند بقوت تخم آب نیل فروج ریزند بنی
س خواهد شد اگر خواهند که نیل بریزند و بقم بخته ممزوج بآب
ای صاف ارغوانی کردد و اگر بقم خالص بود لعل شود و
بقم آب بشویند قرقری کردد و اگر بجای پهلکری اول خواره
بند آب اسپرک بریزند زرد شود و اگر نیل بمراد بخواهند متصل
ں بنفشه رنگ فیروزه کردد و اگر پیشتر بریزند لاجوردی شود
رسیاه شود بهمان روغن بنفشه و غوک کفته بمالند
عید کردد باب چهل یکم در آلیش بازی هر رنگ طاوسی و سبز

وهفت رنگ زرچک و هوای و طرخک و رفغ
حبا و کلها را غربال کرده
وبابت مصر و شام چهت قلیح یا دکاه
چهار درم کوکرد زرد
زنگ بزرگ و کما بزرگ در قلعها
است نوعد بکر فصل دو
استاد ان تولد زم است و یا دکاه
عیار شوره ۱۲ مثقال چهک
حوزد بکوبد و بطریق العاده
کنده ای این پنجاه کاوطا کاغذ بندند
محکم بندند و چند ضرب بزنند و پاره خاک
و کردن بندند و بهر بندی بیست ضرب
۱۱ مثقال مجمم ۲ مثقال ۶ مثقال عیار
کوکرد ۳ مثقال دانکی زرنیخ ۱ مثقال
شوره ۱۰ مثقال عیار مهتاب را جوردی شوره ۱۰ مثقال

زرچاپ کشای نور بخش ۱۵ مثقال کوکرد دو مثقال
فولاد چهل مثقال عیار بزرگ ۱۰ ده مثقال کوکرد
یکمثقال زغال دو مثقال نیم عیار نخرند شوره ده مثقال
کوکرد یکمثقال نیم سه مثقال عیار مسلسل شوره ده
کوکرد دانکی زغال یکمثقال فولاد نرگس ده مثقال عیار کل
سولنش هفت درم بربخی هفت درم شوره ده درم
موشک شوره سفیده درم کوکرد
آهن ۳ درم عیار گوگرد زرارک شوره ده درم کوکرد
سولنش هفت درم فولاد چهار درم سولنش کل بنه
۳ درم انگشت هفت درم عیار طرفک
بشنه پنجه بنه کل ریزند بحساب حلب شوره ده
کوکرد یکنیم انگشت ۳ مثقال عیار کل
درم کوکرد یکنیم درم فولاد
عیار کل چرخ شوره ده
نگذ ۳ درم عیار کل
فولاد

سنبوره ۱۵ مثقال کوکرد ۲ مثقال زعفران نیم عبار کل ریزه

فولاد سه مثقال عیار بزرگ بیه کشوره ده مثقال زغال سه
مثقال لعفا دو نیم فولاد سه عیار زنگ بیه این زغال
کرد اک کشوره هرده درم کوکرد با فولاد رست هرسه
عیار آسمانی کشوره هفده و دو اک کشت کوکرد یکنیم عیار زنگ
هفده برگ و کشوره ۱۷ انگشت سه نیم کوکرد ۲ فولاد سه
درم سه مثقال عیار کل دو کوانه کشوره ۲۵ ۶ انگشت ۶
کوکرد ۲ نعلد در کشت ۸ بیم هر مورنی که خواهند عیار ماهتاب
کوکرد کشوره ۴ نیم زرجریم مثقال انگشت ۳ مثقال حساب
کشوره ۱۲ زغال ۳ نیم لعفا فولاد ۶ حساب آسمانی
کرد یک نیم انگشت ۲ دو نیم عیار آسمانی کشوره
یک نیم حساب کل خیازی کوکرد ۴ انگشت کشوره
فولاد کشت کل خیازی طوطک اندر نقش کشوره
زغال ۳ فولاد سیزده نیم درم کوکرد ۱ درم کوکرد ۱
یک چند ناب بجوز کرده دارو بیاراد آفتاب
عیار بیاشد و بده نوبت در آتش محکم کنند و بار از

نخشی کوکرد اول سر بر بیده بجاه ضرب بکوبند چنانکه یکصد
ضرب یکبر چنانکه پانصد ضرب بود بعضی از ہر پاره آہن
سطبر کوچک سازند چنانکه باد چوب ہر ہر پاره نشیند بکرد
ماننده چرخی باشد چ
کردش آب چون آتش
بردارد و افتد دارد و از میان بعضی ہر زمان رود کوکرد الو
بسر در میان او طوطی او سبز نماید و چون جدا فته بود کار
استاد عوض بغدادی عبار کل خبار مصری شوره ۱۴
انگشت ۳ نیم لفظ آ فولاد ۶ عبار ۷ انگشت دو نیم کوکرد
یکنیم فولاد عبار کل طاوسی شوره ۱۲ انگشت ۳ شوره
و لفظ ۹ عبار کل سنمن شوره ۶ کوکرد یک انگشت ۲
فولاد چہار عبار کل آبی شوره ۱۴ کوکرد یک نیم انگشت
۲ فولاد دو نیم انگشت دو نیم فولاد دود
یک منونه شوره ده سوزنش
آہن دو عبار بسیک شوره ۱۵ کوکرد دو انگشت
انگشت دو نیم بهوره ۲۴ مرکبس شوره ۲۴ لفظ کوکرد ۳

انگشت

حل حاصل شده بتوفیق الله تعالی تمام شد بتاریخ پانزدهم شهر
ربیع الثانی بوقت شب بید محتاج الی رحمة العباد عاصی
ذوالفقار علی بعون الملک الوهاب باتمام رسید بعد
از این کتاب علمها مروارید بیار در مروارید خود
در سنگ صلایه بر مرمر بکنبانه روز تمام در شیره لیمو بدارد
حل شده باشد دست خود را با پوست بشش بمجید
مغلولها از ان حل کرده بسازد بعده بیارد کالبد بلور و در ان
بلور از دو میدوشش از بلور بسند و در هوای تابستان در گرما
بدارد و کالبد بلور بدین طریق بکنند اول بلور بیارد که او را
صورت کنند که انست کوبند و در ان کوی بگاوداکه در و بکنند رم
مروارید و زاید منس و هر دو بلور را برابر باشند از اهر کنند
بیارد پس فرکه بدارد بعده بکشد حل و عقد شده باشد
بعده مرغ زاد بجوراند که ستی بدارد و بسمل کنند و شیره بیار
بجوشد و با برگ درخت خرزال بسوزید و بشیره برگ
درخت کنار بسوزید و در کمار بنهند علی از کمانی باشد من

ل را بخورد همچنانکه بالا گفته است جامه و کل بخت
ده در میان تنور بپزد بعد بعضی در میان صحنک دیگ
مرغ و آب بنشوید و هفت روز در میان صحنک مذکور
ند بعد مرغ را خود آنیده ذبح کند بعد دو ساعت
رون کشد و با دوپیه مذکور بشوید دیگر بیارد بچه کوچک
دل زاده باشد و پیوسی را خوردن دهد چون شیر
بچه مذکور را ذبح کند هر چه از روده او بیرون آید نگاه
ر و بعد شیر مادگاو مقدار پنج سیر اندک گرم کند
پوسی مذکور در ان شیر اندازد چون شیر بسته شود بعد
رف را بر تخته چوب صاف بگسترانند چون شیر
بسته شد و بالای آن تخته دوم بنهاد مر دو تخته را
م بهم بندد و بعد سه ساعت دیگر روز در جای نمک
بدارد بعد بیارد از بند خورد و بزرگ که شکسته
شند در سنگ صلایه با کوب آش کند مثل سرمه در
پیه تنور بپزد بعد آن بچه را در سکوره نو کرم

اندکی کندو جزات را مالند و در سنگ سوده کرانت
غلوله کنند بدو روز جهر بیول صبیان کنند سنش روز بوارد
بعده بکنند سوده کرانت بالبنه دور کنند غلطیده بهره
آید بعده اورا در بریخ بپزند و بالا زهمین جوانات اندک
بکستر اند آبوار خواهد شد جلاد ادن مروارید آرد را نمیر
کند و قدری کافور در و آمیزد مروارید کرزوکم بشده باشد
دران بچد غلوله کنند هر دانه را در کتان نیز کنند بار و عق در سر
بجوشانند تا که خشک شود پس برآتش نرم خشک کنند
بیرون آرد پاکیزه آبوار شود برای خاطر دانست محمد صاحب
سلمه الله تعالی تحریر یافت ۱۲